

Dragoste la prima vedere

REVISTA LICEULUI TEORETIC „GR TOCILESCU” MIZIL

Elevi din toate școlile, treziți-vă!

2003

DECLARAȚIE DE DRAGOSTE

AȘTEPTÂND SĂ APARĂ REVISTA...

Nu pot să nu mă gândesc la tine, este ca un magnet după care mi se întoarce inima cu disperare. Îți simt prezența chiar înainte de a apărea. Ah! de ai ști ce greu este și ce dureros să nu te privesc, să nu mă aflu în preajma ta. Ce greu este... Asta este povara mea: să trăiesc în incertitudine și totuși să-mi fie frică de adevăr, să-mi fie frică de fericire, de o deziluzie. Inima mea este împărțită, este posedată pe de o parte de iubire și dorință, iar pe de altă parte tot ea mă îndeamnă să fiu prudentă, să am răbdare, să aștept să apari tu. Dacă mă iubești...

Dar probabil că asta este o amăgire, pentru că eu nu sunt decât o puștoaică fără minte(zici tu). Am încercat, pe cuvânt, să mă dezleg, să nu mai sufăr, să nu mai iert și să nu te mai iubesc dar nu pot decât să mă înnod și mai tare. Este ca un labirint al dragostei în care, după ce am pășit cu pași șovăielnici, acum am început să alerg în neștire. Și când te gândești că alții ar fi în stare să vină până la capătul pământului după mine, însă pentru mine orice sacrificiu de-al lor nu are importanță, pe când orice pagină a sufletului tău va fi ca o revelație, iar orice întristare de a ta este un coșmar pentru mine și îmi vine să fac giumbușlucuri ca un clown ca să mă lași să te citesc... Poate că ai observat ceva, chiar dacă n-am lăsat să se vadă prea mult. Am ținut dinții strânși să nu spun cuvintele ce îmi veneau pe limbă gata gata să izbucnească într-o declarație de dragoste delirantă: "Te iubesc! Te iubesc! Te iub..."

Pe nimeni nu am iubit ca pe tine și mă simt pierdută și dezorientată și mă port urât cu ceilalți pentru că nu știu când vei apărea..

Ce bine ar fi să putem să plecăm undeva la marginea lumii, unde să nu ne știe nimeni, să ne trezim dimineata cu un sărut, să îmi spui "iubito" și să îmi alinți gândurile... La asta visez cu ochii deschiși de multe ori, dar realitatea este cu totul altfel. Te aștept încă...

Mulți cred că am o inimă de piatră, dar numai eu știu ce clocoț este acolo, în pumnul acela de carne, care pulsează în fiecare secundă cu speranța că te va vedea și azi și mâine și poimâine și mereu. Parcă ar fi o obsesie. Am încercat să iubesc un altul, un necunoscut care mă copleșea cu atențiile lui. Voiam să te uit. Chiuleam ca să fiu cu el, departe de tine, dar gândul te căuta de parcă îmi era teamă că nu vei mai apărea. Numai bănuiala că puteai fi cu altcineva alături, că te strânge la piept, îmi urca sângele-n cap de ciudă.

Acum vor afla toți și, de fapt, nu va ști nimeni, fiindcă iubirea mea va rămâne suspendată și neîmpărțită, sau cine știe...

Motto:

„Nu cunosc un drum sigur care să ducă la succes, cunosc însă unul care duce în mod sigur la insucces - acela de a încerca să-i faci fiecăruia pe plac”

(Platon)

Cu(revista) prinși

capul răutăților - prof. Laurențiu Bădicioiu

capul luminat - prof. Mandy Samoilă

capul limpede - prof. Liliana Mihăilă

Redactare:

calculatorul cu ajutorul omului... Bădicioiu

Redactori:

Prof. Alexandru Elena
Prof. Bădicioiu Laurențiu
Prof. Burlacu Luminița
Inst. Beșliu Luiza
Prof. Minea Victor
Prof. Oprea Romeo
Prof. Șoldea Viorel

Barbu Alexandra - ex XIID
Negoiță Daniela - ex-XIIC
Țica Dorin - XID
Stoica Alina - XID
Toma Mădălina - XIIB
Blăgoi Alexandra - XID
Măndreanu Oana - XIA
Țica Gabriela - XIIC
Muja Ileana - XIIC
Zamfirescu Andreea - IXC
Beșliu Andra - XC
Marinescu Alexandru - XA
Comșa Elena - IXC

RUBRICI

Declarație de dragoste - coperta 2
Cuprins - pag.1
Și noi am fost liceeni - pag.2
Cangurul 2003 - pag.3
Olimpicii liceului(2002 și 2003) - pag.4
Elevii sunt cu ochii pe noi! - pag.5
Profesorul anului în America - pag.6
Profesorii...La ce bun? - pag.7
Adolescenții despre adolescență - pag.8
Conflictul între generații - pag.10
A murit copilăria? - pag.10
Matematica pentru juniori - pag.11
Mami,vreau la școală! - pag.12
Doamna,vreau afară! - pag.13
Culegătorul de perle - pag.13
Test de inteligență(1) - pag.13
Istoria unui bust - pag.14
Analiza epsilon-pag.14
Matematica pentru seniori - pag.15
Cum vă place istoria? - pag.16
Marile descoperiri geografice - pag.17
Test de inteligență(răspunsuri) - pag.17
Mizilul - oraș mic,orgolii mari. - pag.19
Bushisme.Perle...prezidențiale-pag.20
Comunismul. Cine se scuză, se acuză - pag.21
SIDA - o provocare la... solidaritate - pag.22
Despre prostia cu diplomă - pag.23
Les adolescentes et la société - pag.24
Înjurătura, creație literară? - pag.25
Remember Maria Dobrescu - pag.26
Dreptate - pag.26
O tragedie americană - pag.27
Carmina. Simțiri, ne-simțiri... - pag.28
Instalări cu efect neașteptat - pag.29
L'immensité de la Mer - pag.30
Filozofia și viața - pag.30
Cine m-a născut pe mine?
Cel care "mă va muri" Cine? - pag.31
Test de inteligență(2) - pag.33
Frumusețea bobocilor - pag.35
Utilități Internet - pag.36
Limbajul chatului - pag.36
Perlele profesorilor - pag.37
Moda? Pretext de a te uita la...subtext. - pag.38
De...vorba cu Mircea Cărtărescu - pag.39
Iubirea pe aripi de hârtie - pag.40
The Nation's Poet - pag.41
Simple...complexe - pag.43
Să fii cel mai bun! - pag.44
Nevoia de istorie în școală - pag.45
Guvernul și vacile - pag.46
Născută sub o stea norocoasă - pag.46
Un inventator la Mizil - Justin Capră - pag.47
Asociația Tinerilor Întreprinzători - pag.48
Triada tăcerii - ultima pagină

Și noi am fost liceeni!

“Nessun maggiore dolore che ricordarsi del tempo felice nella miseria”(Dante,*Infernul*).”Nu-i chin mai mare-n vremi nenorocite(...)decât să-ți amintești de clipe fericite”.

Crețu Maria

Minea Victor

Iacob Luminița

Alexandru Elena

Burlacu Luminița

Bădicioiu Laurențiu

Ștefan Viorica

Marin Daniel

Samoilă Mandy

Divoiu Maria

Vasile Emil

Dumbrava Mădălina

Covaliuc Milena

Mihnea Ivanca

Bădicioiu Laurențiu

Frățiman Carla

Vasile Emil

CONCURSUL EUROPEAN DE MATEMATICĂ DISTRACTIVĂ KANGURUL 2003

Din 1993, în liceul nostru are loc anual Concursul *KANGOUROU SANS FRONTIERES*. Acesta este un joc – concurs european care te invită să intri în competiție cu milioane de copii din zeci de țări. Concursul este adresat elevilor din ciclul primar, gimnazial și liceal. El verifică intuiția, imaginația, perspicacitatea și viteza decizională. Sunt evaluate cunoștințele acumulate în orele de curs în situații variate, unele amuzante, potrivite vârstei și preocupărilor.

Concursul se află sub Patronajul Președintelui României, fiind organizat de Ministerul Educației și Cercetării și Fundația pentru Integrare Europeană Sigma. Recompensele sunt foarte atractive, astfel, după 1994, peste 300 de premianți români au fost răsplătiți cu excursii în străinătate (Franța, Italia, Germania, Austria, etc.).

Anul acesta, în liceul nostru, au participat 102 elevi din toate ciclurile de învățământ. Ei au fost coordonați de profesorii Minea Victor și Crețu Maria (responsabil principal la ciclul liceal), profesor Iacob Luminița la ciclul gimnazial iar, la ciclul primar, de învățătoarea Beșliu Luiza și învățătoarea Blăgoi Elena.

Menționăm că în anul 2000 doi elevi din Liceul Teoretic Grigore Tocilescu au fost selecționați pentru barajul național de la București – Ana Marian (cls.a IX – a B) și Dobre Cristina (cls.a X – a B). În 2001 eleva Dobre Cristina a... "recidivat".

Rezultate obținute la Olimpiada 2002

Latină

Prof. Mihăilă Liliana

Barbu Alexandra – XIID - Premiul I județean și Mențiune pe țară

Matematică

Prof. Iacob Luminița

Cătălin Andreea / a VI - a - Premiul I

Mihai Georgiana / a VI - a - Premiul I

Cojocaru Ionuț / a VI - a - Premiul I

Băicoianu Laura / a V-a - Mențiune

prof. Minea Victor

Dobre Cristina / XIIB - Mențiune

Burlacu Daniela / XII B - Mențiune

Psihologie, Economie

Prof. Samoilă Mandy

Dumitru Isabela / XIID - Premiul I

Mirică Cristina / XIIB - Premiul III

Dobre Cristina / XIIB - Mențiune

Istorie

Prof. Șoldea Viorel

Minea Bogdan / XC - Premiul III

Crețoiu Georgiana / XC - Premiul III

prof. Alexandru Elena

Gârbea Maria / XIC C - Premiul III

Cotae Andreea / XIC - Mențiune

Țica Dorin / XD - Mențiune

Stanciu Florin / XD - Mențiune

Barbu Alexandra / XII D - Mențiune

Română

Prof. Matache Aura

Mocanu Ana - Maria / IXB - Premiul II

Prof. Macovei Grațela

Țiclea Tiberiu / IXB - Mențiune

Miclescu Georgiana / IXC - Mențiune

Prof. Bădicioiu Laurențiu

Niță Amalia / XIB - Mențiune

Biologie

Prof. Divoiu Maria

Spătăreanu Oana / XA - Premiul III

Năstase Silvia / cls XA - Premiul III

Prof. Covaliuc Milena

Niță Amalia / XI B - Premiul III

Băicoianu Alexandra / XIB - Premiul III

Franceză

Prof. Elena Pavel

Blăgoi Alexandra / XD - Premiul III

Cărpătorea Andra / XA - Mențiune

Cojocaru Alexandra / XII C - Mențiune

Prof. Dumbravă Mădălina

Miclescu Georgiana - Mențiune

Rezultate obținute la concursuri extracurriculare

Festivalul județean de muzică ușoară : Predescu Adriana și Fireșcu Bianca / cls I - Locul II

Formația instrumentală a liceului - Țiclea Tiberiu, Manole Florian / IX A - Locul I

Echipa de teatru a liceului, coordonată de profesor Bădicioiu Laurențiu - Laureată a festivalului județean de teatru I. L. Caragiale.

Rezultatele la olimpiada județeană, martie 2003

ROMÂNĂ

prof. Bădicioiu Laurențiu :

Niță Amalia / XII B / PREMIUL II
Zamfirescu Andreea / IX C / MENȚIUNE

prof. Macovei Grațela :

Elisei Anca / a VII - a / PREMIUL III
Miclescu Georgiana / XI C / PREMIUL III
Ionescu Răzvan / MENȚIUNE

prof. Burlacu Luminița :

Pufulete Andreea / X C / PREMIUL III
Iacob Ella / X C / MENȚIUNE
Blăgoi Alexandra / XI D / MENȚIUNE

prof. Frusinoiu Aura :

Mocanu Ana - Maria / X B / MENȚIUNE

FRANCEZĂ

prof. Pavel Elena :

Corduman Adriana / IX C / PREMIUL II
Chiriță Alina / IX A / PREMIUL II
Cărpătorea Andra / IX A / PREMIUL II
Matache Alexandra / IX C / PREMIUL III

prof. Dumbravă Mădălina :

Elisei Anca - Mădălina / VII / PREMIUL II

ISTORIE

prof. Șoldea Viorel:

Crețoiu Georgiana / XI C / PREMIUL III
Minea Bogdan / MENȚIUNE

prof. Alexandru Elena :

Iacob Ella / X C / PREMIUL III
Gherța Amalia / X C / MENȚIUNE
Țica Dorian / XI D / MENȚIUNE
Ion Ana Maria / XII C / MENȚIUNE

ENGLEZĂ

prof. Galeș Livia:

Elisei Anca - Mădălina / a VII - a / PREMIUL II
Elisei Alexandru / IX A / MENȚIUNE

MATEMATICĂ

prof. Minea Victor :

Tomescu Anca / XII B / MENȚIUNE
Băicoianu Alexandra / XII B / MENȚIUNE

prof. Iacob Luminița :

Cătălin Andreea / a VII - a / MENȚIUNE
Elisei Anca - Mădălina / a VII - a / MENȚIUNE
Cojocaru Ionuț / a VII - a / MENȚIUNE

BIOLOGIE

prof. Divoiu Maria :

Halcu Georgian / IX A / MENȚIUNE
Matei Alina / IX A / MENȚIUNE
Zamfirescu Andreea / IX C / MENȚIUNE
Iana Georgiana / XI A / MENȚIUNE

prof. Covaliuc Milena :

Pătrașcu Andreea / XI B / MENȚIUNE

Elevii sunt cu ochii pe noi...

Alexandru Elena

Marin Daniel

Ionescu Adrian

Bădicioiu Laurențiu

Pasiunile și...slăbiciunile profesorilor

Luminița Burlacu - colecționează pietre(nu în pantofi), mângălește pânze și nu mănâncă nimic cu ochi.

Constantin Istrate -sportul(fotbalul mai ales),echipa preferată-Petrolul, călătoriile, mineralele, rocile, muzica și dansul, meșteșugurile(prelucrarea lemnului și a fierului), broaștele țestoase.

Luminița Iacob - albume de artă, animalele-Bruno-câinele preferat, Dunguță-motanul.

Viorica Ștefan - pisicile, oamenii deștepți, florile, cititul.

Maria Crețu - călătoriile, filmele, florile de câmp, Strelitzia, Jerbera, crizanteme olandeze.

Carla Frățiman - muzica pop, clasică, baletul, trandafirul, îndrăgostită de pian, iasomia, Paler, filosofia, istoria, eleganța, cosilierea prietenelor nefericite, polemicile...cordiale.

Mădălina Dumbravă - literatura medievală franceză, lucrul cel mai prețios-sufletul, florile albe, călătoriile, obiecte vechi – icoane pe sticlă, pendule, mușcatele, glicina mov, pescuitul.

Aura Frusinoiu - îi plac aprecierile - crede că merită asta mereu, desenează, romanul interbelic, decorații interioare făcute de ea, să stea pe lângă copiii mici, cafeaua cu o prietenă, prăjiturile făcute de ea.

Elena Alexandru - cartea și călătoria, colecționează timbre, vederi, fotografii cu actori, monede, muzica bună(Nat King Cole), a traversat Marea Egee pe furtună și Cecenia pe timp de pace (în anii '80).

Mandy Samoilă - oameni-sunt fascinanți, muzica clasică (mai ales Ceaikovski, Beethoven, Mussorgski), florile toate și în special cele de câmp, domeniul extrasenzorial, John Grisham, antichitățile, muntele, pădurea și zăpada și ploaia, muzica anilor 60-70, animalele-în special câinii și pisicile, intimitatea.

Liliana Mihăilă - parfumurile, călătoriile, florile, design interior, lumina.

Laurențiu Bădicioiu - presa(vocație de jurnalist), Cristiana Bădicioiu, traseele montane, monedele europene, Beatles, fotografia de artă, înghețata, Marin Preda, sticlele de vin... pline (colecționează), literatura rusă, berea Heineken, Robin Williams, înotul subacvatic, internetul, șahul.

Elena Pavel - profesia, literatura franceză, filozofii existențialiști Sartre și Kierkegaard, muntele. Nu suportă marea și plaja - sunt obositoare.

Milena Govaaliuc - nașterea oricărei viețuitoare, boleroul lui Ravel, geneza, poezia, Blaga.

Profesorul anului în America

„(...) fiind profesor, îți servești țara. Ești patriot.”

(CNN) – Profesorul anului 2002, Chauncey Veatch este relativ nou în domeniul educației. Colonelul pensionar a început să predea din 1995, după 22 de ani de carieră militară în armata SUA.

Aproape toți elevii lui de la o școală din California s-au născut în Mexic sau America Centrală, nefiind vorbitori nativi de limba engleză. Aproape o treime sunt în clase speciale. El a învățat spaniola pentru a comunica mai de aproape cu elevii săi și este foarte apreciat în comunitatea hispanică.

Veatch consideră că elevii lui sunt un dar făcut acestuia de la părinții lor și că succesul lui se datorează progreselor pe care ei le-au făcut.

Profesorul călătorește de-a lungul Statelor Unite de când președintele Bush l-a premiat în aprilie 2002, întâlnindu-se cu profesori, juriști și alte categorii sociale. Iată interviul pe care acesta l-a dat postului de televiziune CNN.

CNN: Avei un mesaj dinainte pregătit atunci când sunteți invitat să vorbești despre evenimente speciale?

VEATCH: răspunsul este și da și nu. Fiecare loc este unic, la fel ca fiecare copil pe care am avut privilegiul să-l am la clasă. Nu încep cu o idee pregătită. Mă informez în legătură cu locul unde urmează să țin discursuri și despre oamenii care urmează să mă asculte. Totuși, cu câteva zile înainte ca președintele să mă numească *Profesorul anului*, oamenii care au monitorizat activitatea noastră de la Washington, au specificat că ar fi bine ca profesorul anului să aibă o temă deja precizată care să fie punctul de plecare. Tema mea este credința că sistemul american de învățământ este o minune. Sunt foarte mândru de succesul meu și aș vrea ca oricine dintre cei care mă ascultă să poată participa la orele mele de clasă. În acest fel aș putea să împărtășesc oricui ceea ce se întâmplă în sălile de clasă americane, ce înseamnă să fii profesor și ce minunat este acest lucru. Noi avem o democrație. Democrația noastră nu va supraviețui dacă oamenii care locuiesc aici sunt needucați sau chiar incultți.

CNN: Ați găsit noi tehnologii sau tehnici, pe care aveți de gând să le folosiți când vă întoarceți la catedră?

VEATCH: ca parte a moștenirii morale lăsată de Christa McAuliffe, când ea a dispărut în tragedia navetei spațiale Challenger, profesorul național al anului este o parte a locului Space Camp, așa că eu petrec aproape 2 săptămâni la Huntsville, Alabama, la Space Camp.

CNN: Dat fiind că mulți dintre elevii dvs. nu sunt vorbitori nativi de engleză, cum vă descurcați la clasă din acest punct de vedere?

VEATCH: mai întâi trebuie să spun că sunt un vorbitor nativ de engleză. Am studiat foarte mult în ultimii ani pentru a mă descurca bine în spaniolă pe cât de bine posibil. Cei mai mulți părinți ai elevilor mei au venit în America fie din Mexic sau din America Centrală... Ei sunt sosiți recent. Când au venit, ei nu știau deloc să vorbească engleza. Cei mai mulți dintre elevii pe care îi pregătesc nici nu sunt măcar născuți aici, așa că limba lor maternă nu este engleza. Este însă minunat să te străduiești la maxim pentru a-i face să se exprime bine, să învețe astfel încât ei să aibă ocazia să reușească, să se împlinească în această țară.

CNN: Ce ați făcut în mod special pentru a fi fost ales profesorul anului în America?

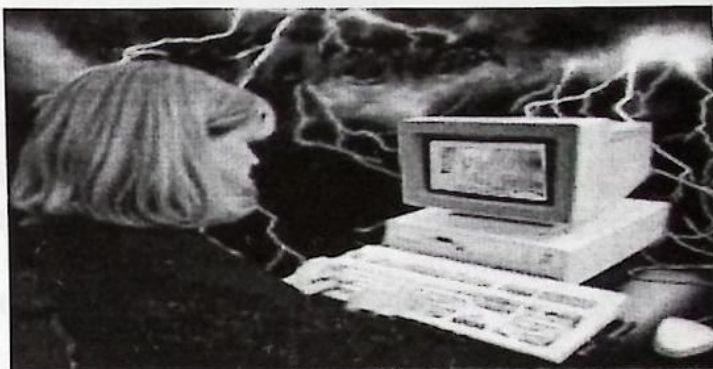
VEATCH: Aș spune că orice profesor ar trebui să fie ales doar pe baza performanțelor elevilor săi. Eu privesc pe fiecare dintre elevii claselor mele ca pe niște cadouri pe care părinții acestora mi le-au dat să mă bucur de ele o parte a zilei. Nu mă lamentez spunând: Ah, ce nivel scăzut de lectură au!; ah! ce lipsuri au! sau ce vor face peste câțiva ani?! Mai degrabă îmi spun că se poate să se fi întâmplat o serie de miracole pentru ca acești copii să ajungă unde se găsesc astăzi. Datoria mea este să îi "ridic" cât pot de mult și să îi fac să dea maximum de randament. Asta-i datoria mea. Nici mai mult, nici mai puțin. Când am fost alături de președintele Bush, la Casa Albă, trei căpitani din armata SUA, având decorații impresionante, au venit la mine și mi-au spus: "domnule colonel Veatch, vrem să vă felicităm și să vă spunem că suntem mândri că servim armata țării noastre. Sunteți eroul nostru." Le-am răspuns aproape fără să mă gândesc că nu aș dori decât să poată veni la școala unde predau și să cunoască eroii mei. Elevii pe care i-am pregătit au terminat strălucit studiile. Sunt foarte mândru de ei.

CNN: Se întorc mulți elevi ca să vă vadă după ce au absolvit școala unde predați?

VEATCH: Contactul meu cu ei este constant. Fiecare dintre elevii care au terminat-și am avut 174 de elevi anul acesta - au adresa mea de e-mail și păstrăm legătura. Iată un exemplu de performanță școlară: anul trecut am avut 34 de elevi care au terminat școala. Dintre aceștia, 17 au luat la colegiul unde vor deveni profesori. Nu este un procentaj remarcabil? Și este doar al doilea an al meu de predare la liceu. Să nu credeți că sunt îngâmfat din acest motiv, doar că mă mândresc cu performanțele lor. Cred că cel mai important lucru pe care ar trebui să-l spun despre munca mea este că îmi place ceea ce fac. Mă mândresc cu faptul că mulți dintre elevii mei au ales să fie profesori, să servească publicul. Ei au luat hotărârea să își servească țara, deoarece fiind profesor, îți servești țara. Ești patriot.

PROFESORII...LA CE BUN?

Aveam eu în liceu o profesoară tânără, abia terminase facultatea. Ea putea da pildă la toată țara asta plină de elevi dornici de cunoaștere. Când mă gândesc la ea, la profesoara mea din liceu (și mă cam gândesc, cine mă poate opri s-o fac?!), parcă aș ști să răspund la întrebarea din titlu. La școală multe întrebări capătă un răspuns dar și mai multe se nasc...

Odată, la o oră de filozofie, profu' ne vorbea cu voce "înaltă" despre Kant. Se strecura printre băncile înghesuite cu o agilitate felină. L-am urmărit cu atenție până când, la un moment dat, stomacul său a mieunat lung și nefilozofic. Mi-am amintit brusc "Moartea căprioarei" a lui Labiș, strofa în care puiul de om plânge înfometat puiul de căprioară. I-e milă de ea, cică... Sanchi! De-abia așteaptă să-i mănânce inima și rărunchi.

Săracul meu profesor a priceput prea târziu că metafizica stomacului este o limită ontologică pe care nu o poate ca să zică așa-eluda, decât bine ancorat în sinergia faptelor. I-am înțeles atunci pe mulți profesori...

Astăzi, în competiția cu legendara femeie de serviciu de la ONEL, profesorul mioritic este un merituos învins. El a înțeles în sfârșit că nu-i la îndemâna oricui să fie femeie de serviciu la ONEL. Trebuie să precizez că pentru bărbați este și mai greu. Mai mult: greu încercatele femei de serviciu nu datorează nimic profesorilor. Ele au reușit prin propriile forțe. Unde erau profesorii când acestea nu veneau la școală? Poate să răspundă cineva la această întrebare?

Somnul națiunii naște monștri, spunea cineva. Somnul profesorilor naște femeie de serviciu. Un singur lucru nu înțeleg aceștia când se supără pe nevinovata măturătoare: că oricare dintre ei are în servietă mătura de mareșal la ONEL.

Închei mărturisindu-vă că îmi vine greu să răspund la ce mai sunt buni profesorii (ce rost mai au?), după cum la fel de greu mi-ar veni să rezolv dilema "Elevii. La ce bun?".

Revin la profesoara mea din liceu, tână absolventă. În cazul ei îmi este mult mai ușor să răspund...

Bădicioiu Laurențiu Alexandru,
fost elev al Liceului Militar de Marină Al.I.Cuza, Constanța

Adolescenții despre adolescență

Mândreanu Oana-XIA

Săptămâna trecută în timp ce mă plimbam prin parc i-am întâlnit pe Corina și Mihai. Erau în mijlocul unei discuții aprinse și nu m-au observat când m-am apropiat de ei. Vorbeau despre adolescență și aveau păreri diferite. Discuția a fost cam așa:

Ce este adolescența?

– Adolescența este perioada dintre vârsta pubertății și cea adultă, ce se caracterizează printr-o intelectualizare intensă, prin îmbogățirea și lărgirea încorporării de conduite adulte.

– Ce vrei să spui prin intelectualizare intensă, devenim mai deștepți?

– Intelectualizarea intensă este de fapt dezvoltarea gândirii abstracte.

– Nu am înțeles nimic din tot ce ai spus, parcă vorbești limbi străine. De unde ști tu toate aceste lucruri?

– Am citit câteva din cărțile mamei. Are multe cărți despre psihologie, doar se ocupă cu așa ceva.

– Da desigur, trebuia să-mi dau seama. Dar tot nu m-ai lămurit, încearcă să-mi explici în așa fel să înțeleg și eu.

– Adolescentul caută mijloace personale de a fi și de a apărea în ochii celorlalți. Îl interesează responsabilități în care să existe dificultăți de depășit spre a-și măsura forțele. Individualizarea și conștiința de sine devin mai dinamice. De la o formă de evaluare impulsivă critică se trece la forme de evaluare în care caută să se exprime originalitatea. Gustul personal are mai mare pregnanță și se poate susține și demonstra...

– Destul! M-ai lămurit.

Era timpul să-mi fac simțită prezența. Stăteam lângă ei aproape de la începutul conversației și ei erau atât de prinși în discuție încât nici nu m-au văzut.

– Bună!

– Bună, Oana! Ce faci?

– Eu? Ce faceți voi? stau lângă voi de două minute și nu mă observați nici acum dacă nu vă atrăgeam atenția.

– Eu l-am întrebat pe Mihai ce este adolescența și el a început să vorbească ca un doctor docent. Deși i-am spus să-mi explice pe înțelesul meu, el continua să-mi povestească tratate de psihologie.

– Din câte știu eu adolescența este perioada de tranziție dintre copilărie și maturitate. Eu o asemăn cu un tunel obscur pe care fiecare dintre noi trebuie să-l parcurgem și cu cât ne îndepărtăm de tărâmul fermecat al copilăriei și înaintăm spre celălalt capăt, unde ne așteaptă maturitatea, ne transformăm atât fizic cât și psihic și începem să vedem lucrurile într-o altă lumină, dintr-un alt punct de vedere. Când ajungem la capăt ne dăm seama că nu mai suntem noi, ne-am transformat radical precum omida care, ajungând la maturitate, se preschimbă într-un fluture cu aripi colorate.

– Eu cred că este mult mai simplu. Adolescența nu este altceva decât o perioadă în care îți apar multe coșuri, te dezvolți brusc, apar problemele cu silueta și trebuie să ai grijă ce și cât mănânci și, parcă n-ar fi destul, apar și certurile cu părinții: nu îți dau voie să te duci nicăieri, stau toată ziua cu gura pe tine, te critică și nu sunt niciodată de acord cu gusturile și preferințele tale, etc.

– Corina, tu încurci adolescența cu pubertatea. Schimbările fizice apar în perioada pubertății nu în adolescență. Adolescența târzie de exemplu poate avea loc între 20 și 25 de ani, asta nu înseamnă că unui băiat care are o astfel de adolescență nu i s-a schimbat vocea și nu i-au apărut coșuri până la vârsta de 20 de ani. Este absurd.

- *Și ce sări așa cu gura pe mine? Nu toată lumea citește cărți de psihologie ca tine. Eu credeam că pubertatea este începutul adolescenței.*
- *Atunci află că sunt două perioade distincte care au mai multe etape...*
- *Bine, bine. Ai dreptate, dar te rog să nu începi din nou cu cărțile tale.*
- *Corina consideră adolescența ca pe o boală de care suferim toți la un moment dat, eu asemăn adolescența cu un trandafir cu petale catifelate ce te ispitește prin parfumul îmbătător și te atrage prin frumusețea și delicatețea lui, iar când întinzi mâna să-l culegi te înțepă cu zeci de țepi asemeni unor ace foarte ascuțite.*
- *Ești prea visătoare.*
- *Bine dar pe tine nu te mulțumește nimic, eu sunt prea visătoare, Mihai este prea rigid și vorbește tot timpul din cărți. Dar până la urmă ce este cu interesul acesta pentru adolescență?*
- *Am de făcut o temă la psihologie despre portretul psihologic al adolescentului. Vreți să mă ajutați?*
- *Bineînțeles, doar suntem prieteni.*
- *Cred că Mihai este în măsură să te ajute, doar se pricepe la psihologie.*
- *Nu este deloc complicat. Adolescentul își exprimă independența, își poate susține și demonstra gustul personal, apar aspecte vocaționale, profesionalizarea, erotismul este dezvoltat, afectivitatea este în curs de maturizare, individualizarea și conștiința de sine devin mai dinamice și capătă dimensiuni noi de demnitate și onoare.*
- *Bine, dar doamna profesoară de psihologie ne-a spus că trebuie să facem o compunere originală și cu propriile noastre păreri. Nu pot să scriu un text formal.*
- *În cazul acesta noi nu te putem ajuta. Trebuie să îți exprimi părerile tale despre adolescență, nu pe ale noastre.*
- *Bine, dar eu nu mă pricep la compuneri de genul acesta. De aceea v-am întrebat pe voi.*
- *Adolescența este vârsta entuziasmului și a exaltării ce înlocuiește neliniștea specifică pubertății. Se dezvoltă preferințele în muzică, aceasta este ascultată cu frenezie și cu intensitate deosebită, se dezvoltă arta interpretativă, crește atenția pentru rigorile igienei cât și pentru imaginea de sine și imaginea corporală. Limbajul la adolescenți este mai nuanțat și plastic, se utilizează foarte mult prescurtările și se folosește un limbaj codificat și cu mai multe înțelesuri. Adolescența este perioada în care se consolidează personalitatea și poate de aceea adolescenții sunt mai originali, trec de la o stare la alta cu foarte mare ușurință, amplifică orice sentiment, acordă mai multă atenție detaliilor și fac din țânțar armăsar (de exemplu atunci când li se interzice să meargă la discotecă se simt cei mai nenoriciți oameni din lume). Poți să scrii și despre atitudinea față de adulți a adolescenților și despre conflictul dintre generații care a existat dintotdeauna. Oare bunicii și părinții noștri nu au fost și ei adolescenți și nu au avut și ei discuții și neînțelegeri cu părinții lor? De ce nu se pune capăt acestui conflict dintre generații? Părinții nu împărtășesc gusturile și preferințele copiilor și încearcă de cele mai multe ori să le impună acestora modul de viață și preferințele pe care le au ei, aducându-le aminte că „pe vremea mea...” (vechea poveste). Adolescenții sunt caracterizați de ambiție și își mențin preferințele, ideile, ajungându-se astfel la conflictul dintre copii și părinți. Încearcă să-ți faci propriul portret pentru că și tu ești o adolescentă.*
- *Am să încerc dar nu cred că va ieși cine știe ce, oricum vă mulțumesc pentru ajutor și pentru idei. Acum trebuie să plec, mă așteaptă compunerea despre adolescență.*

Astfel s-a încheiat discuția noastră despre adolescență. Despre compunerea Corinei nu știu încă nimic pentru că nu m-am mai întâlnit cu ea, dar sper că a reușit să scrie o compunere bună și să obțină o notă mare.

Despre conflictul dintre generații /Anonim

Ne purtăm cu timpul ca niște nemuritori...

Printre fenomenele marilor izolări devine obsedantă ruptura dintre generații. Fiecare generație este purtată de timpul său, iluminată de alte traiectorii. Vine o vreme când ne dăm seama că tot ceea ce facem va deveni, la vremea sa, amintire. E timpul maturității. Soarele răsare în fiecare zi, clipele duc cu ele orele, o zi o anulează pe alta, nu există nici o pauză. Și astfel trec lunile și anii și te trezești dintr-odată bătrân. Din momentul în care am început să vorbim, a intervenit o modificare și, în clipa în care am rostit prima silabă, s-a scurs o parte din viață.

Nimic nu este mai efemer ca tinerețea, dar și bătrânețea este vicleană. Tinerețea te face să-i cazi în plasă și pleacă pe un drum fără cale de întors. Bătrânul poartă pe umeri cea mai importantă școală: a vieții. Experiența lor le dă dreptul de a da sfaturi tinerilor. În maxima francezului Rochefoucauld se definește o idee importantă despre bătrânețe: "Puțini oameni știu să fie bătrâni". Aceasta reprezintă esența unui mare adevăr: doar cei care și-au trăit viața îndrumați de rațiune se pot bucura de o bătrânețe liniștită. Doar când ajungi în această nouă etapă a vieții se poate spune cine ești cu adevărat. Când frumusețea a pălit, puterea fizică dispare, bătrânul trebuie să răzbată printr-o forță mai mare: frumusețea spirituală, morală. El începe acum să nu mai pună preț pe bucuriile efemere.

Bătrânețea este cu atât mai demnă de respectat la cei care ne-au suportat supărările copilăriei și pe cele ale adolescenței noastre, la cei care au contribuit esențial să ne formeze mintea și caracterul.

Tot mai des auzim expresia separatoare "noi" și "voi". Adică noi-tinerii și voi-bătrânii. Granița pare de netrecut. Este adevărat că bătrânii resping noul, devenind opaci la ideile noi. Orizontul gândirii și sensibilității lor se reduce, probabil. Ca și cel al vieții. Trebuie spus însă că este vorba despre un destin absolut comun, pe care toți trebuie să-l conștientizăm, ca și moartea. Iată una dintre legăturile dintre generații. Dar viața, evoluția bătrâneții, depind enorm de atitudinea societății, de generațiile care vin cu forță din urmă. Și care sunt aceste generații? Noi, cu siguranță!

Prin definiție, noi, tinerii, suntem întrebători, plini de așteptări și proiecte, dornici de aventură de avânt și căutări, de răspunsuri la nenumărate întrebări mistuitoare. Ne purtăm cu timpul ca niște nemuritori, pentru că timpul, însăși ea, viața, sunt de partea noastră.

Oricât de mari ar fi diferențele dintre tineri și bătrâni, dintre "noi" și "voi", construirea, ridicarea de ziduri despărțitoare între NOI produce o extraordinară risipă de energie, atomizare socială, o imensă degradare morală care nu aduce decât deservicii ambelor "tabere". Amestecul de generații este binefăcător omenirii. Pentru fiecare dintre noi.

Majoritatea am fost și suntem înconjurați de iubirea protectoare a bunicii. Azi sunt ei, mai târziu vor fi părinții. Noi urmăm... Nu putem să sperăm decât că, într-o bună zi, vom avea măcar jumătate din înțelepciunea lor. Dar până atunci soarele răsare în fiecare zi, zăpezile sunt veșnice pe Kilimanjaro, clipele duc cu ele orele...

A murit copilăria?! /Zamfirescu Andreea-IXC

Avea dreptul să-și bea zâmbetele fără să amețească

Uimirea copiilor naște întrebări pentru că întrebările maturilor nasc uimire.

Copilăria... Poate o umbră a sufletului, poate o haină a adevărului. Au rămas doar amintirile: soarele curat, mătasea aurie. Toate însemnau speranță!

Cândva nu îi era teamă să privească îngerii, să ducă în palme bucuria, să zboare spre hotarele surâsului, să urce în vârful lunii și să vadă viața în oglinda stelelor. Acea lume... acolo era liberă ca o pasăre a cerului și trăia fără să i se ceară nimic în schimbul acestei libertăți. Avea dreptul să-și bea zâmbetele fără să amețească; avea aripi cu care să înalțe inocența cât mai aproape de văzduh, să surprindă liniștea dormind și să o trezească cu un surâs.

Rupea dimineața cu fluturi, gălăgie, flacăra de viață... Dispărea chiar și ce era rău! Era însăși ea și avea de toate. Nu făcea greșeli, însă era iertată de prea multă puritate. Destinul o azvârlise acolo sus și se simțea bine.

Și, dintr-o dată lumina s-a mutat în casa alăturată. Copilăria s-a speriat de atâta prospețime și, cu sfială, a fugit către un nou fruct.

Acum totu-i diferit. Departee toate... Cuvintele și le ascunde pe buze și nu mai are curajul să privească aștri răsând. Trecutul se face că nu o cunoaște. Ascultă cu răsuflarea tăiată.. Sunt pașii memoriei și ea este singură, desculță-n timp și în noapte. Fără vise! Sau poate visează, dar nu mai crede în ele.

Nu știe încotro să se ducă. Porțile libertății s-au închis și fanteziile s-au dăruit realității. A murit copilăria?

Abia când începem să învățăm și de la copii devenim cu adevărat maturi.

Matematica pentru juniori...

Problema 1

Vom considera, convențional, că dacă omul nu mănâncă 7 zile (o zi – 24 de ore) sau nu doarme 7 zile, atunci el va muri. Fie că un om o săptămână n-a mănecat și n-a dormit. Ce trebuie să facă el în primul rând către sfârșitul celei de-a a 7-a zile: să mănânce sau să doarmă, ca să rămână viu?

(Deși problema poartă un caracter glumeț, ea are o soluție strictă și unică).

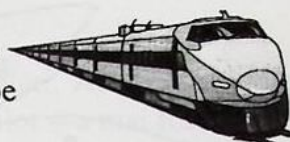

Problema 2

Un băiat a avut tot atâtea surori cât și frați. Dar fiecare soră a avut frați de două ori mai mulți, decât surori. Câți copii au fost în familie? Câți dintre ei au fost băieți și câte fete?

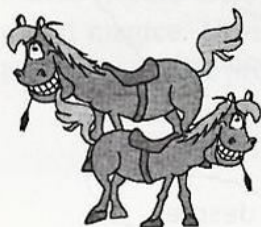
Problema 3

Trenul electric merge de la est spre vest. Accelerând mersul, trenul face 60 km pe oră. În aceeași direcție, de la est spre vest, suflă vântul, dar cu viteza de 50 km pe oră. În ce direcție va fi dus fumul trenului?

Problema 4

Într-o zi toridă de vară, când văzduhul zângănește de găze, pe o pajiște mică și verde cu aria 3.5 hectare pasc doi cai de aceleași culoare și prăsilă, care diferă între ei numai prin faptul că unul are coada legată. Pajiștea are formă de paralelogram și un cal mănâncă iarbă, mișcându-se pe diagonala acestuia, iar celălalt – pe laturi. Care dintre acești cai va mânca mai multă iarbă într-o oră, dacă au poftă de mâncare egală și pătura vegetală a pajiștei este la fel pe toată suprafața?

Problema 5

Cum se poate cu un sac de grâu, măcinându-l, să umpli doi saci, care au aceeași mărime ca și sacul în care se află grâul?

Problema 6

Doi pe drum s-au întâlnit și trei cuie au găsit,
Patru se vor întâlni – câte cuie vor găsi?

Problema 7

Zburau niște rațe: una înainte și două în urmă, una în urmă și două înainte, una-i printre două și trei în rând. Câte rațe au zburat în total?

Soluția problemei 1

Omul nu poate simultan și dormi și mânca. De aceea termen de 7 zile după somn și după mâncare vine în timp diferit. Deci, omul trebuie să facă fix ceea ce făcea el cu o săptămână în urmă: a dormit sau a mănecat?

Soluția problemei 2

7 copii: 4 băieți și 3 fete.

Soluția problemei 3

În nici o direcție. Trenul electric nu face fum.

Soluția problemei 4

Mai multă iarbă va mânca acel cal, a cărei coadă e legată: el nu va fi sustras de la mâncare pentru ca să alunge musculițele

Soluția problemei 5

Trebuie pus unul din cei doi saci goi înăuntrul celuilalt și apoi de-l umplut cu grâu măcinat.

Soluția problemei 6

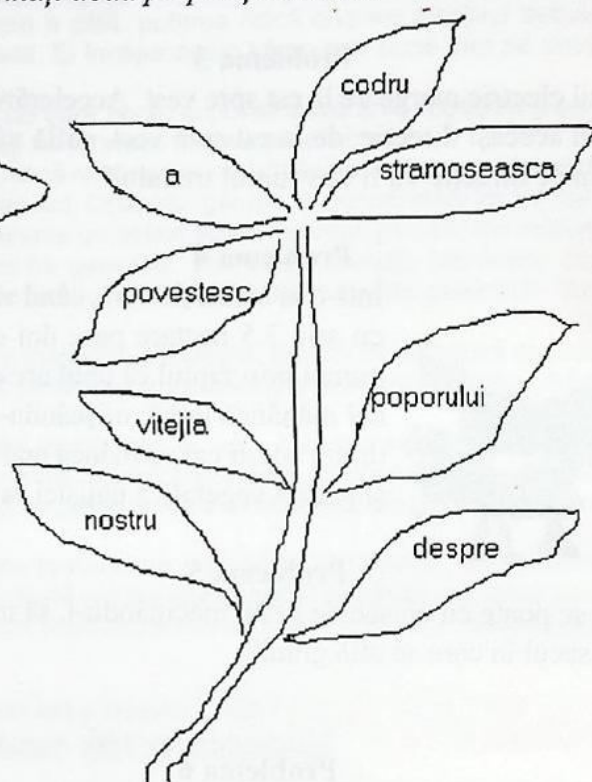
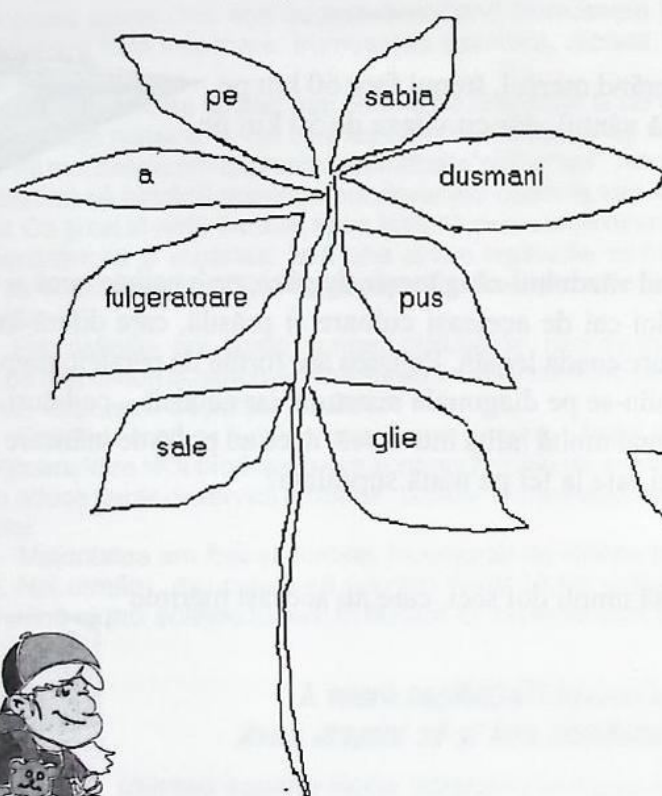
Cel mai probabil, că nimic nu vor găsi.

Soluția problemei 7

Au zburat trei rațe, una după alta.

Cuvintele s-au încurcat !

Așezați-le în așa fel încât să formați două propoziții corecte.

Mami, vreau la școală!

Ai visat atâta timp la ghiozdan. Și ți l-ai dorit...

Și când l-ai avut cu adevărat, ai început să-l porți cu drag în spate ca pe un prieten bun.

Erai școlar și în ghiozdan purtai emoțiile primei zile de școală. Cu ele au venit treptat temele scrise sau nescrise, învățate sau neînvățate.

Și în el găseai oricând, parcă așteptând cuminte, dorința de a învăța mai bine și mai bine...

Datorită lui, ai ajuns să uiți într-un colț stingher, păpușile și jucăriile.

Începând cu toamna aceasta esti boboc și pe zi ce trece, gândindu-te de a purta ghiozdanul în spate, asemenea unor aripi, devine tot mai puternică.

Noiembrie

Uite cum mai plouă afară,
Oamenii umblă grăbiți,
De departe parcă vine
Rece al iernii lung îngheț.

Este cald și bine-n casă
Frunzele care mai sunt
Le ia vântul și le-aruncă
Fără milă la pământ.
Hei noiembrie ursuz,
Te-ai grăbit să vii la noi
Ploaia, frigul și cu zloata
Tare ți le-am da-napoi.

Doamna, vreau afară!

LUMEA NOASTRĂ DE POVESTE

De trei ani Liceul Teoretic "Grigore Tocilescu" a întinerit.

Prin curte și prin holurile liceului forfotesc prichindei care de care mai guralivi, mai frumoși și mai cu tupeu...

Pentru că ocupă cele mai bune săli de clasă din liceu și au "cam multe pretenții", adolescenții s-au cam necăjit, simțindu-se trecuți pe locul doi în topul preferințelor adulților.

Tot "împiedicându-se" de ei zilnic, cu gândul la cei mici lăsați acasă, au început să constate plini de duioșie:

"Nu-s prea mici pentru un ghiozdan așa de mare?"

"Ce mândri sunt de uniforma lor!"

"Cu câtă grijă duc florile pentru DOAMNA LOR!"

Supărările li s-au topit în ochii cu gene lungi, de mătase, ai micilor școlari. Au regăsit acolo neliniștile ce le-au furat dulcele somn al copilăriei și veșnicul "DE CE?" al piticilor n-a mai fost așa de enervant. Când le-am văzut degetele pline cu cerneală, de care, au aflat ei, numai năbădăiosul stilou este de vină și cărțile cu care se fălesc în recreații, sufletele le-au fost cucerite definitiv.

Cu capul doldora de Albă-ca-Zăpada, Scufița Roșie și Cenușăreasa, școlarii cei mai mici din liceu trăiesc fiecare zi ca pe o aventură în care liceenii, colegii lor, toți Feți Frumoși și Ilene Cosânzene, au puteri magice. Nu-i ajută ei să ajungă la cișmea? Nu-i împacă ei cu colegul ce le-a pus piedică? Nu transformă orice problemă în glumă? Nu le înapoiază ursulețul căzut din buzunar?

Pozele lor îi înveselesc pe toți, tristețile lor sunt ale tuturor.

Toți, mari și mici, sunteți ai noștri, toți aveți suflete de flori.

Luiza Beșliu - *Institutoare*

CULEGĂTORUL DE PERLE

**PERLE SIMULARE BAC./MIZIL, APRILIE 2002 „Recoltate”
de prof. Bădicioiu**

1. "Epilogul ne arată finalul evoluției personajului, rezumând pe scurt viața protagonistului principal după încheierea deznodământului."

2. "Pasul de domnișoară, care coboară din clasa calcaroaselor, are diferite dotații artistice."

3. Felix Sima este un bildunxroman."

4. "(...)În epilogul de la sfârșitul romanului."

5. cerință: explicați expresia "tras de păr"
explicație: "ciufulit, zgâlțâit"

6. "Ana și-a lezat mâna cu o sticlă..." "Prietenul meu s-a lezat la fotbal."

7. "Felix nu este de acord cu planul Tulea."

8. "Împreună cu Pascalopol Felix o iubește pe Otilia sincer."

9. "Felix va adera la averea lui moș Costache."

10. "Romanul *Enigma Otiliei* este un <buildings roman>."

11. "Pasul tău, cu un accent de suet amintește de apartenența Otiliei pentru Pascalopol"

Test de inteligență (I)

- 1) Cât a durat războiul de 100 de ani?
- 2) Ce țară face pălării de Panama?
- 3) De la ce animal putem obține catgut-ul?
- 4) În ce lună sărbătoresc rușii revoluția din Octombrie?
- 5) Din ce este făcută o perie cu păr de cămilă?
- 6) Insulele Canare din Oceanul Pacific sunt numite astfel după ce animal?
- 7) Care a fost prenumele Regelui George al VI-lea?
- 8) Ce culoare are o cintează roșiatică?
- 9) De unde sunt coacăzele chinezești?
- 10) Cât a durat războiul de 30 de ani?

"Povestea" realizării bustului istoricului Grigore Tocilescu

Nu ar fi fost dacă nu exista prietenul Constantin Dobrescu...
Ce prieten, ce domn!
Nu ar fi existat dacă în 1974 nu i-aș fi fost coleg de batalion la Școala de Ofițeri în rezervă în Ghencea.

Domnul Dobrescu, fire curioasă, a aflat din presă că liceul nostru poartă numele marelui istoric.

În aprilie 1998, cu ocazia unei întâlniri întâmplătoare, mi-a zis, în stilul dânsului, de Inspector al Arhivelor Statului (plin de omenie dar și de exigență) că am "furat" numele istoricului. Acest lucru se plătește cu un miel de paște!

Prin iunie mi-a amintit încă o dată acest lucru, pomenind de faptul că poseda bustul lui Grigore Tocilescu, operă a marelui handbalist și om de suflet, Hoffmann. Am glumit spunând că ne trebuie și la Mizil un domn Hoffmann. Mi-a promis că îl putem avea dacă ținem cont de anumite lucruri.

În august, venind la Mizil împreună cu domnul Rachieru, director al Arhivelor Statului, ne-a oferit acest bust, întocmind un proces verbal de donație din partea Fundației pentru Istoria Prahovei. Nu am informat pe colegi și nu au făcut-o (spre cinstea lor) nici doamnele secretare.

În decembrie 1998, bustul (prăfuit) - cum le place unora să spună - a fost adus de la Arhivele Statului de către domnul profesor și director Minea Victor împreună cu domnul administrator Ion Nicolae. Au început pregătirile pentru a-l instala și serba dezvelirea, prilej de animație constructivă în școală, căci serbam și 50 de ani de existență a liceului. Pentru proiectul soclului i-am rugat pe domnul arhitect Moianu și pe elevul Cosmin Pavel. Variantele propuse au fost foarte frumoase. Domnul Moianu, plin de delicatețe, a ținut cont de talentul excelentului nostru elev, Cosmin Pavel și pe proiectul acestuia a realizat formalitățile necesare. Din păcate, constructorul a făcut unele modificări, acestea afectând frumusețea inițială.

Amplasarea bustului a iscat discuții: printre altele și dorința doamnei profesoare de matematică Vasile de a nu distruge un prun plantat de dânsa. Directorul Conetaxului din Mizil, domnul Georgel Sterea înțeles acest lucru și bustul se odihnește la umbra acestui frumos pom. Culoarea soclului (din beton, mozaic marmoral) a fost asortată cu cea a gardului din fața școlii, modernizat și el cu această ocazie.

Dezvelirea bustului s-a făcut pe 8 mai 1999 cu mare fast, în aceeași zi în care s-a inaugurat biblioteca francofonă a școlii, în prezența delegației franceze, a autorităților, a prefecturii. Ne-au onorat cu prezența domnii inspectori generali Lupu Aurel, Matei Gheorghe (fost elev al școlii noastre), mulți dintre inspectorii școlari, personalități politice și, bineînțeles, autorii DONAȚIEI. Totul a fost posibil prin gestul domnilor Constantin Dobrescu și Rachieru.

Motiv pentru care am scris aceste rânduri...

Prof. Șoldea Viorel

Analiza epsilon și analiza aproape peste tot (La centenarul nașterii academicianului Miron Nicolescu)

"Mă surprind uneori vorbind olimpiu ca Pompeiu, apăsător ca Țițeica, senin și simplu ca David Emmanuel, căci noi nu suntem numai fiii părinților noștri, ci și fiii profesorilor noștri."

În urmă cu 100 de ani (1903) vedea lumina zilei unul dintre cei mai de seamă șefi de școală pe care i-a cunoscut dezvoltarea matematicii românești.

Pentru generațiile tinere care iau cunoștință încă din liceu cu spiritul de rigoare pe care Analiza matematică modernă l-a promovat prin Cauchy, Riemann și alții, iar la noi în țară prin Dimitrie Pompeiu, David Emmanuel, Simion Stoilow, stilul "Miron Nicolescu", numit încă "rigoarea epsilon", stă mărturie prin opera sa. Trebuie precizat faptul că "rigoarea epsilon" a pătruns târziu în învățământul

matematic românesc, unul dintre promotorii acestei adevărate revoluții în expunerea Analizei matematice fiind profesorul Miron Nicolescu.

Cum s-au petrecut lucrurile? Noțiunile de bază ale Analizei matematice s-au cristalizat de-a lungul unei perioade lungi care a cuprins o bună parte din sec. al XIX-lea. De atunci datează în forma de astăzi noțiunile de limită, funcție, convergență, continuitate, integrabilitate. Totuși, învățământul matematic - chiar cel universitar și cu atât mai mult cel liceal - a întârziat să se sesizeze de această nouă mentalitate promovată de dezvoltarea Analizei matematice. Justificarea poate fi găsită nu numai în inerția generală pe care au manifestat-o sistemele de învățământ oriunde în lume, ci și avantajele intuitive ale versiuni anterioare lui Cauchy, în contrast cu dificultățile teoretice pe care le comportă raționamentele Epsilon-delta, confruntate cu adevărate procese implicând pozitive arbitrar de mici.

Versiunea anterioară lui Cauchy este aceea a infiniților mici sau mari, provenind de la Leibnitz, care, alături de Newton, a creat Calculul diferențial și integral și căroră un capitol nou al matematicii, Analiza matematică non standard, (se poate vedea Analiza matematică, vol.2-Miron Nicolescu) le caută legitimarea. Un infinit mic este o cantitate strict pozitivă inferioară lui $1/n$ pentru orice n , număr natural. Negația existenței ei conduce la o propoziție pe care matematica nu a putut-o demonstra, adoptând-o ca axiomă, cunoscută sub numele de axioma lui Arhimede.

Învățământul Analizei matematice a ținut greu pasul cu dezvoltarea acestei discipline în secolul al XX-lea. În Franța, Camille Jordan scrie la începutul sec.al XX-lea o carte didactică foarte modernă, dar concomitent un curs universitar în trei volume, al lui Eduard Gourat, tributar mentalității secolului al XVIII-lea, în ceea ce privește noțiunile de bază, a făcut o carieră glorioasă care s-a prelungit până după al doilea război mondial.

La noi în țară, cursul de Analiză matematică predat la Universitatea din București de către Anton Davidoglu până în anul 1940, era axat pe principii asemănătoare celor din cursul lui Goursat, deși anterior David Emmanuel publicase un curs foarte modern de teoria funcțiilor de variabilă complexă, iar la începutul sec.al XX-lea Dimitrie Pompeiu era printre primii în lume care folosea în cercetare integrala lui Lebesgue.

Aceasta era situația în anii 1940, când la Universitatea din București sosesc câțiva dintre cei care aveau să devină mari șefi de școală ai matematicii românești postbelice: Simion Stoilow, Gheorghe Vrâncianu, Miron Nicolescu și Grigore Moisil.

De numele profesorului Miron Nicolescu este legată modernizarea cursului de Analiză matematică de la Universitatea București. Această modernizare a constat atât în promovarea mentalității Epsilon-delta cât și în promovarea mentalității "aproape peste tot", legată de numele marilor matematicieni francezi Henri Lebesgue și Emile Borel. Aceștia au realizat o teorie completă asupra noțiunii de măsură și integrală având la bază teoria ansamblistă legată de numele lui Cantor. Importanța acestui proces de modernizare a fost considerabil amplificată de calitatea excepțională a lecțiilor ținute de profesorul Miron Nicolescu și de faptul că era implicat în cercetări în domeniul Analizei matematice. Academicianul Gr.C.Moisil obișnuia să spună că cei mai buni profesori pe care i-a avut matematica românească au fost Gabriel Sudan și Miron Nicolescu. Profesorul Solomon Marcus (unul dintre colaboratorii care i-au fost și studenți în anii 1950), spunea despre lecțiile profesorului Miron Nicolescu: "ele nu erau rostite, ci cântate ca mărturisire a celui care vrea să relateze și altora nemaipomenitele întâmplări prin care a trecut.

La rândul său, PROFESORUL mărturisea: "Mă surprind uneori vorbind olimpiu ca Pompeiu, apăsător ca Țițeica, senin și simplu ca David Emmanuel, căci noi nu suntem numai fiii părinților noștri, ci și fiii profesorilor noștri."

Acesta a fost omul și profesorul Miron Nicolescu. El poate fi cunoscut prin cărțile lăsate, din care amintim: *Funcții reale și Analiza matematică - vol.I și II.*

Prof. Victor Minea

MATEMATICA pentru ... SENIORI

1. Se consideră cubul $[ABCD_1B_1C_1D_1]$ cu muchia a . Să se determine raportul volumelor corpurilor obținute prin secționarea cubului cu planul determinat de vârful A, centrul feței $[DCC_1D_1]$ notat M și mijlocul muchiei $[BC]$ notat K (planul (AKM)).

2. Să se rezolve ecuația: $\sqrt{3x^2 + 6x + 7} + \sqrt{5x^2 - 10x + 14} = 4 - 2x - x^2$

3. Să se rezolve ecuația $\cos^7 x + \sin^4 x = 1$.

4. Fie $a > 0$ și șirul $(a_n)_n$ definit:

$$a_0 > 0 \quad a_n = \frac{1}{2} \left(a_{n-1} + \frac{a}{a_{n-1}} \right)$$

Să se arate că șirul este convergent și să se calculeze limita sa.

5. Fie $g: [0, a] \rightarrow [0, b]$ o funcție continuă, derivabilă pe $(0, a)$, $g(x) > 0$, $\forall x \in (0, a)$, $g(0) = 0$, $g(a) = b$.

Atunci:

a) g inversabilă și h inversa sa;

$$b) \int_0^a g(x) dx + \int_0^b h(y) dy = a \cdot b$$

6. Să se demonstreze egalitățile:

$$a) \int_0^1 e^{-x^2} dx + \int_1^e \sqrt{\ln \frac{1}{x}} dx = \frac{1}{e}$$

$$b) \int_0^{\frac{\sqrt{\pi}}{2}} \sin x^2 dx + \int_0^{\frac{\sqrt{2}}{2}} \sqrt{\arcsin x} dx = \frac{\sqrt{2\pi}}{4}$$

CUM VĂ PLACE ISTORIA ?!?

MIZILUL LA 1877

- pagini de monografie -

*Cea mai bună perspectivă
asupra bătăliei o ai,
deși nu pentru mult timp,
pe metereze.*

Războiul ruso-otoman, început în aprilie 1877, care a prilejuit României, prin participarea armatei sale la operațiuni militare din Balcani, să-și câștige independența, a găsit comuna urbană Mizil în plină eferescență politică. Ambițiile politicianilor locali găsesc acum un teren prielnic de afirmare, fapt care face ca urbea noastră să ajungă în centrul atenției cercurilor politice naționale și chiar a marilor puteri.

Iată câteva momente:

Prin convenția româno-rusă semnată la 4 aprilie 1877, se reglementa trecerea armatelor ruse pe teritoriul României pe trei coloane, pe un itinerar prestabilit. Două din cele trei coloane urmau a trece prin Mizil. Una pe șoseaua pietruită care lega de multă vreme Bucureștiul cu Moldova și pe care trecea zilnic diligența de Iași. A doua urma să treacă pe calea ferată și trecea prin stația

Mizil creată în 1872. Anexa care însoțea convenția, reglementa în 26 de articole detaliile obligațiilor reciproce asumate de cele două guverne. Armata rusă primește din partea română dreptul de a-și procura -din sursele românești- subzistență și furaj. La rândul său guvernul rus se angaja să efectueze toate plățile ocazionate de prezența armatei sale pe teritoriul României, la prețurile calculate pe baza unității monetare române sau franceze. Paralel cu rechizițiile făcute în folosul armatei ruse, pe teritoriul localităților pe unde trec acestea. Plasa Tohani din județul Buzău, unde era situată urbea Mizil intră în aceste zone. Sistemul de rechiziții a fost acceptat de populație și sprijinit pe tot parcursul războiului.

În decembrie 1877, însă, armata rusă aflată în trecere prin Mizil îi rechiziționează cetățeanului Costache Condeescu 4.000 oca fân, urmând să i se rechiziționeze și alte cantități. Dl. Condeescu refuza însă să cedeze fânul fără să i se asigure plata, conform convenției. Trimite o telegramă guvernului(!?), protestând împotriva abuzurilor trupelor rusești "amice" și cere respectarea prevederilor convenției. Situația este incendiară, partea rusă este ofensată și iată ca relațiile româno-ruse sunt în impas. A fost nevoie de convorbiri între M. Kogălniceanu, ministru de externe, și consulul general rus D. Stuart pentru a se aplana "conflictul".

O comisie mixtă a trebuit să stabilească modul în care partea rusă asigură plata produselor românești rechiziționate... iar toți păgubașii din Mizil sunt despăgubiți.

Armatele ruse aflate în trecere pe teritoriul României aflau pe cele 3 coloane spre Ploiești, urmând ca apoi să-și însoțească trupele în Balcani, pe front.

Faptul că trenul imperial urma să treacă și chiar să oprească în stația Mizil, a pus pe jar consiliul comunal. Contestat încă de la alegeri, aflat în prag de noi alegeri locale, consiliul comunal -liberal- avea nevoie de o afirmare de prestigiu, moment prilejuit de primirea ce urma a i se face țarului la gară. Iată cum este descris momentul într-o notă a ministerului de interne:

"La Mizil, trenul imperial se opri 5 minute. Maiestatea sa se pogorî un moment în mijlocul entuziaștelor urâni ale orășenilor și sătenilor, apoi, la orele 6,41 minute porni spre Ploiești, unde sosi aclamat cu entuziasm de mulțime la orele 7,45 minute seara..."

Deși ministrul de interne care a monitorizat pe tot parcursul șederii țarului pe teritoriul țării noastre, a expediat în câteva cuvinte cele 5 minute din gara Mizil,

ne putem închipui pregătirile febrile făcute de consilierii locali în frunte cu primarul Gheorghe Brănescu. Consiliul comunal, liberal, condus de Gheorghe Brănescu este contestat de adversarii săi politici conservatori, încă de la alegerile din 1876. Printre fruntașii conservatori se numără și Costache Condeescu. La 6 noiembrie 1877, în urma noilor alegeri, liberalii câștigă din nou. De data aceasta, conservatorii încep o campanie de proteste adresată opiniei publice, guvernului și chiar regelui. Principalul act de acuzare era faptul că au fost alese persoane care nu locuiesc în Mizil, printre care și primarul Gheorghe Brănescu... Dar acesta era fratele prefectului județului Buzău, C.A. Brănescu și de... Dosarul alegerilor comunale din Mizil este impresionant. El va fi soluționat (în primul rând din cauza războiului) decât la următoarele alegeri când, la cererea expresă a regelui, s-a asigurat o întocmire corectă a listelor de candidați, conform prevederilor legii electorale.

Cine era Costache Condeescu? Membru marcant al protipendadei urbei Mizil, conservator, s-a implicat în viața politică locală. Aspirațiile sale fiind îndeplinite de fiul său, celebrul Leonida Condeescu, ajuns primarul urbei. Fiica sa, Ana Condeescu, se va căsători în 1886 cu Matei Eminescu, fratele marelui poet român. Acoperit de glorie pe câmpul de luptă, Matei Eminescu e căpitan în regimentul 32 Dorobanți ce-și avea garnizoana la Mizil...

După cum vedeți, multe fire, multe destine s-au întâlnit la Mizil...

Profesor Elena Alexandru

CLIO vă informează:

La operațiunile militare din 1877-1878 au participat 150 mizileni.

Dintre aceștia menționăm:

- 1. Tocilescu Alexandru, elev al Școlii militare de infanterie și cavalerie, participant la asaltul Griviței, din 30 august 1877 în cadrul batalionului 2 vânători de munte. Pentru faptele de vitejie este ridicat la rangul de sublocotenent și decorat cu cele mai înalte distincții militare.*
- 2. Drăghici Ioan – caporal, contingent 1871 – regimentul 2 artilerie*
- 3. Mușat Gheorghe – soldat, contingent 1874 – regimentul 4 infanterie*
- 4. Efrim Teodor – soldat, contingent 1874 – regiment 1 roșiori*

Oare cât timp ne va mai arăta istoria că este un izvor nesecat de sânge?

Marile descoperiri geografice

"De la secolul XVI-XVII urmările descoperirilor geografice au fost descoperite de călătorul român Magelan.

Magelan a trecut prin multe insule. Călătorul român Magelan a cunoscut teritoriul insulelor unde sa dus el. Magelan a fost într-o insulă ca insula Filipile. Pe Magelan la omorât o oaste întreagă care la așteptat chiar pe drumul pe care mergea el. După ce la omorât pe Magelan el a fost aruncat într-o insulă ca insula Filipile. Magelan până ce nu muri el a pictato pe Gioconda. Gioconda era o femeie care a fost și ea una din cele cea descoperit mari descoperiri geografice. Gioconda a rămas ca una dintre cele mai frumoase picturi în viața poporului nostru. Alt călător român a fost și Ivan al IV-lea zis și Ivan Turbincă care a fost deopotrivă cu Magelan. Ivan al IV-lea a trecut prin multe insule ca Magelan și a descoperit și el insule foarte multe. Ivan al IV-lea a fost omorât în insula Filipile.

Urmările marilor descoperiri geografice.

După marile descoperiri geografice a fost și urmările marilor descoperiri geografice.

Aici în urmările decoperiri geografice a fost iară ca conducător român Ivan al IV-lea si Magelan. Ivan al IV-lea îi era lui în minte și ca amintire insula Filipile pentru că acolo a murit Magelan și la aruncat tot în insula Filipile. Țștia doi călători ca Magelan și Ivan al IV-lea își mai aduc aminte și de Gioconda care și ea a fost să descopere multe insule și că insula cea mai însemnată este insula Filipile unde a murit călătorul român Magelan. Acești trei

călători români ca Gioconda, Magelan și Ivan al IV-lea rămân în inima poporului nostru. A mai fost și un alt călător român ca Filip al II-lea și el a descoperit insule multe și cea mai însemnată insulă a fost insula Filipile, în care a fost Magelan. Un alt călător român a fost Filip al III-lea care a descoperit și el multe insule și cea mai însemnată insulă a fost insula Filipile. Al cincilea călător a fost Filip al IV-lea care... (lucrare neterminată).

Au și marii cuceritori limitele lor: cuceresc cât mai mult spațiu doar pentru a rămâne în... timp.

Dictatura lui Cezar

"Noi caracterizăm dictatura lui Cezar astfel : Dictatură s-a numit legea secretă pe care o făcuse el cu colegii săi Cassus și Pompei pentru că colegii săi au murit în războaie. El când se făcuse domn al acestui stat cucerise multe state și le făcuse orașe Romane. De aceea Cezar a format statul roman în monarhie. Și aproape toate legile pe care le făcea le vota populația, iar cererile pe care le făcea populația le vota el. De aceea a fost numit al șaptelea om al luni - Iulie."

Dați-i Caesarului ce este al cezarienei! Cu aceste cuvinte Brutus făcu cu pumnalul o gaură mare în burta lui Cezar.

Ștefan cel Mare și Vrâncioaia

"Este vorba despre o femeie vădană care avea șapte feciori și atunci când torcea pe prispă s-a oprit un călăret și a spus eu sunt Ștefan turci neau învins. Și noi iam învins pe turci fiindcă pe unul la omorât cu sabia adică la tăiat la gât și atunci Ștefan cel Mare sa dus cu calul la el și-a spus ia uite cum îi curge sânge și au venit ceilalți colegi de-ai lui și-a zis și ei ia uite cum îi curge sânge. Atunci Ștefan cel Mare a plecat și calul era plin de spumă și sa întors la castel și Ștefan era rănit la mână călare pe cal și Ștefan a ciocănit în poartă și a spus eu sunt Mamă dă-mi drumul să intru fiindcă sunt rănit."

Test de inteligență (răspunsuri)

- 1) 116 ani, din 1337 până în 1453
- 2) Ecuador.
- 3) De la oi și cai.
- 4) Noiembrie. Calendarul rus este cu 13 zile în urma celui al nostru.
- 5) Blana de verighetă.
- 6) Câinele. Numele latin a fost Insularia Canaria – Insula câinilor.
- 7) Albert. Când a venit la tron, în 1936, el a respectat dorința Reginei Victoria: aceea că nici un alt rege nu se va mai numi vreodată Albert.
- 8) Roșu închis
- 9) Noua Zeelandă.
- 10) Trei zeci de ani desigur. Din 1618 până în 1648.

ȘCOALA ÎNAPOI... ÎN VIITOR!

Cândva în viitor, într-o societate foarte dezvoltată, cunoștințele vor putea fi sintetizate sub forma unor pastile. Un elev intră într-o farmacie și întreabă ce fel de pilule sunt disponibile. Farmacistul îi dă mai întâi o pastilă pentru literatura română. Elevul o înghite și acum are cunoștințe suficiente de literatură română!

Ce altceva mai aveți ? întreabă elevul, dornic să se pună la punct cu cât mai multe materii. "Ei bine, îi răspunde farmacistul, mai avem pastile pentru istorie, biologie, geografie, engleză, logică, franceză. Elevul le ia și pe acestea, fiind foarte mulțumit de efectele pastilelor. În cele din urmă, elevul întreabă: aveți și o pastilă pentru matematică?

Farmacistul îi cere să aștepte un moment, după care apare cu o pastilă imensă. "Trebuie să iau această pastilă uriașă pentru matematică?" a întrebat speriat elevul. Farmacistul i-a răspuns, "Ei bine, știi doar că matematica a fost întotdeauna mai greu de înghițit."

Mizilul - oraș mic, orgolii mari

Fragment din Schița "O zi solemnă", de I.L. Caragiale

(...) "Sire, tot s-a făcut pentru alte orașe: pentru Mizil nimic! Noi n-avem reședință de județ, n-avem tribunal, n-avem episcopie, n-avem regimentul 32, n-avem liceu, n-avem facultate de medicină, n-avem teatru național, n-avem pod peste Dunăre - n-avem nimic sire! ...Rugăm pe Maiestatea voastră să ni se dea și nouă ceva din toate astea. Să nu se uite că Mizilul este un oraș care a luat totdeauna parte cu entuziasm la cele mai mari acte ale istoriei naționale; este păcat sire ca Mizilul să fie astfel persecutat! Căci nu putem pentru ca să zicem alt decît că este o persecuțiune! "Primarul interbelic Leonida Condeescu (personaj care a existat în realitate și cu care Caragiale se cunoștea bine) adresându-se regelui României.

N.R. Revenind în prezent, putem constata că unele dintre visele lui Leonida s-au împlinit: avem liceu, avem tribunal, avem regimentul... Ba chiar "Sir"-ul modern-democrat, Adrian Năstase, ne-a dat gaze. Mizilul renaște.

Mizilul interbelic

- fragmente din cartea lui Geo Bogza -

O sută șaptezeci și cinci de minute la Mizil

Nu am cătuși de puțin intenția să glumesc, atunci când voi afirma că una din marile dorințe ale vieții mele a fost să vizitez Mizilul. Dorința asta mi s-a îndeplinit, în fine, anul trecut(...)

E poate timpul să se afle în întreaga țară ce-i Mizilul, Mi-zi-lul, cum trăiesc, cum gândesc, la ce visează, cum iubesc și cum mor, acolo, în urbea lor, oamenii aceia peste care de atâția ani planează, batjocoritor, zâmbetul marelui umorist (Caragiale-n.r.) Multă vreme, nici aceste considerațiuni, nici verificarea personală ce mă cuprindea la gândul că voi fi în Mizil, că voi mânca și dormi alături de oamenii lui, nu au putut să se înfăptuiască(...)

Era în ziua de luni, 10 octombrie 1938. Am coborât din tren la ora 16 și 15 minute. Nu pot spune că eram excesiv de emoționat, totuși o curiozitate gravă care își avea și partea ei de emotivitate, pusese stăpânire pe întreaga mea ființă. Așadar Mizil! În fine, Mizil! Luni, 10 octombrie 1938! Era o zi de toamnă, caldă și bună, cu cerul albastru senin. Am rămas până seara, la ora șapte și zece, când mi-am continuat drumul spre Buzău(...)

Minutul 175

Trenul pornește. Trec la fereastra din partea cealaltă, spre câmp. Sub lumina lunii, Bărăganul se întinde la nesfârșit și în depărtare devine haotic. E luni, 10 octombrie 1938, mă cheamă Geo Bogza, am treizeci de ani și am vizitat pentru prima oară în viața mea Mizilul. Viața și lumea mi se par fantastice, de neînțeles.

P.S. În direcția Buzăului, trenul străbate ca un balaur câmpia, fantastic luminată de lună.

1940

"O scriere tulburătoare, de stranii-rezonante, tot din-suia Fișelor de provincie este aceea intitulată O sută șapte zeci și cinci de minute la Mizil, nu numai prin ceea ce se înfățișează nemijlocit, prin filmul descompus al celor o sută șaptezeci și cinci de minute petrecute în intimitatea dezolantului târg (ingenioasă idee de reporter, fără îndoială!), dar mai ales prin ceea ce declanșează în orizontul de profunzime al conștiinței"

G. Dimislanu

Bushisme/Perlele...veritabile ale lui George W.Bush

„The great thing about America is everybody should vote.”

1. "I am mindful not only of preserving executive powers for myself, but for predecessors as well."
"Sunt grijuliu să păstrez puterea nu doar pentru mine ci și pentru predecesorii mei."

- Washington, D.C., Jan. 29, 2001

2. "I do remain confident in Linda. She'll make a fine labor secretary. From what I've read in the press accounts, she's perfectly qualified."

"Rămân încrezător în Linda. Ea își îndeplinește bine sarcinile de secretar de stat la ministerul muncii. Din ceea ce am citit în articolele din presă, ea este ideală pentru această muncă."

- Austin, Texas, Jan. 8, 2001

3. "They underestimated me."

"Ei m-au (cuvânt inexistent în limba engleză - *intraductibil*) subapreciat." ("underestimated" ar fi fost corect)

- Bentonville, Ark., Nov. 6, 2000

4. "You fucking son of a bitch. I saw what you wrote. We're not going to forget this."

"Jigodie! Am văzut ce ai scris! Nu vom ierta asta!"

(*TYPICAL OF RIGHT WING, MAFIA OR KKK!*)-exprimare specifică pentru aripa dreaptă, mafia sau Klu Klux Klan-organizație rasistă americană)

George W. Bush to writer and editor Al Hunt, 1988 (*very presidential !*)

5. "If you don't stand for anything, you don't stand for anything!"

"Dacă nu reprezinți nimic, nu reprezinți nimic"

Gov. George W. Bush at Bellevue Community College.

6. "You've heard Al Gore say he invented the internet. Well, if he was so smart, why do all the addresses begin with "W"?"

"Ai auzit că Al Gore a inventat internetul. Ei bine, dacă e așa deștept, de ce toate adresele încep cu "W"?"

-10-28-00 Headline News – Mimi

7. "I think we ought to raise the age at which juveniles can have a gun."

"Cred că ar trebui să ridicăm limita de vârstă la care un minor poate purta armă"

8. "Our priorities is our faith."

"Prioritățile noastre este credința noastră"

- Greensboro, N.C., Oct. 10, 2000

9. "I've been talking to Vicente Fox, the new president of Mexico... I know him... to have gas and oil sent to U.S.... so we'll not depend on foreign oil..."

"Am vorbit cu Vincent Fox, noul președinte mexican... Îl știu... să ne trimită benzină și petrol... așa că nu vom mai depinde de importul de combustibili."

- on the first Presidential debate, 10/03/2000

10. "...more and more of our imports are coming from overseas."

"Din ce în ce mai multe importuri ale noastre provin din străinătate."

- (9/26) - (Thanks Paul ...)

11. "This is what I'm good at. I like meeting people, my fellow citizens, I like interfacing with them."

"Iată la ce sunt eu bun. Îmi place să mă întâlnesc cu oamenii. Îmi place să mă (termen tehnic) suprapun cu ei."

- Outside Pittsburgh, Sept. 8, 2000

12."I regret that a private comment I made to the vice presidential candidate made it through the public airways."

"Îmi pare rău că un comentariu pe care l-am făcut în particular față de vicepreședintele care este contracandidatul meu în alegerile prezidențiale a ajuns să fie cunoscut de public"

- Allentown, Pa., Sept. 5, 2000.

Is he regretting what he said? Oh, no... he's regretting that we heard...

who is an asshole? (Bush's list of assholes must be very loooong...)

Regretă ce a spus? A, nu... regretă că noi am aflat cine e o jigodie.

(Lista lui Bush despre jigodii trebuie să fie foarte consistentă!)

13."I don't know whether I'm going to win or not. I think I am. I do know I'm ready for the job. And, if not, that's just the way it goes."

"Nu știu dacă voi câștiga sau nu. Știu că sunt gata pentru această slujbă (președintele Americii-n.r.)

Și, dacă nu, asta este."

- Des Moines, Iowa, Aug. 21, 2000

14."No matter what anyone says, George can read a Teleprompter. Thus, he showed that he has all of the capabilities necessary to be an American president in the Information Age." "Nu contează ce spune toată lumea, George poate citi de pe Teleprompter. Astfel el a dovedit că are toate capacitățile necesare să fie un președinte american în era informației"

NAIVITATE SAU CONVINGERE

CINE SE SCUZĂ, SE ACUZĂ

A fost odată...ca la noi la nimenea! Un basm românesc...adevărat!

"Apărut în cinstea celei de-a 35-a aniversări a revoluției de eliberare națională și socială, antifascistă și antiimperialistă, de la împlinirea actului istoric de la 23 August 1944 și în întâmpinarea celui de-al XII-lea Congres al P.C.R., Înaltul Forum al Comuniștilor ce va avea loc în toamna acestui an, prezentul număr al revistei *Flacăra* exprimă totodată puternicul atașament al personalului școlii, elevilor și al celor ce s-au străduit să o facă să apară, față de înțeleapta politică a Partidului Comunist Român, călăuzitorul și îndrumătorul tuturor victoriilor noastre."

Un fost director al Liceului Teoretic Mizil

Sau:

"În fața noastră, a tuturor, stau cuvintele Secretarului General al Partidului Comunist Român, tovarășul Nicolae Ceaușescu: Astăzi, când în România se construiește noua orânduire socială, tinerii trebuie să (...) Exprimându-ne adeziunea fierbinte față de politica partidului nostru, față de documentele de o excepțională însemnătate, adoptate de marele for al comuniștilor, Congresul al XI-lea al P.C.R., cadrele didactice, comuniștii și elevii liceului real-umanist din orașul Mizil se angajează să traducă în viață cu toate energiile și entuziasmul vârstei, mărețul Program de edificare socialistă a României, Cartă de Aur a Prezentului și Viitorului Socialist și Comunist al Țării."

Un alt director

Efectul vremii:

"Ce frumoasă-i țara mea/ Cu câmpii și munți în soare,/ Plină zi de sărbătoare/ Ce trăim voioși în ea./ Mult mi-e dragă țara mea! Plină ești de bogății,/ În munți, dealuri și câmpii,/ Ce poartă taine strămoșești/ Mândră și bogată ești!/ Să muncim cu drag în ea./ În uzine, pe ogoare! Să crești mândră ca o floare/ Mândră și strălucitoare, ca o stea./ Mult mi-e dragă țara mea!" Bla bla bla...

O elevă de 13-14 ani, clasa a VII-M. Manela

SIDA – O PROVOCARE LA ...SOLIDARITATE

STOP AIDS

Se spune că Dumnezeu le-a făcut pe toate, în afară de Sine, care a existat dintotdeauna... I-a făurit pe îngeri, a făurit și soarele, pământul și oamenii. Oamenii, care s-au înmulțit și au progresat; oamenii care sunt diferiți și inegali din faza concepțional genetică; oamenii unici și irepetabili, prin structurile lor temperamentale, medii de viață și, în ultimă instanță, destin.

Deși am vrea să credem că am progresat îndeajuns încât să ne controlăm propriile vieți, totuși Destinul sau Natura, ori poate Divinitatea, se încăpățânează să ne arate că suntem prea mici și neputincioși, că mai avem multe de învățat despre noi înșine și despre lumea din jur.

După descoperirea unor tratamente pentru boli considerate nu de mult incurabile, nu au întârziat să apară simptomele altor boli necunoscute, fără a ști de unde provin și nici cum să le vindecăm.

În 1983 la Institutul Pasteur, din Paris, omul de știință francez Luc Montagnier a descoperit un virus (HIV) care cauzează sindromul imunodeficient dobândit (SIDA). O persoană infectată cu HIV pierde gradual funcțiile sistemului imunitar și devine vulnerabilă pentru pneumonie, cancer, infecții care definesc SIDA.

Virusul HIV se reproduce și poate ucide celulele albe din corpul uman. HIV nu supraviețuiește când este expus în mediul înconjurător, nu se poate reproduce decât într-o gazdă umană.

În SUA, infecții cu HIV au fost stabilite inițial în comunitățile de homosexuali, apoi printre cei care se drogau și s-a răspândit prin contacte heterosexuale în toate grupurile societății.

Pentru a preveni complet transmiterea, ar trebui să intervină schimbări majore în comportamentul sexual, și nu numai, al întregii omeniri, ci și în dependența de droguri. Dar, în același timp, eforturile de prevenire prin care se promovează discuțiile deschise despre transmiterea SIDA și distribuirea produselor anticoncepționale în școli și locuri publice au fost criticate aspru datorită temerii că aceste eforturi ar putea încuraja activitățile sexuale. De asemenea, programele de distribuire a acelor de unică folosință au fost considerate ca fiind încurajatoare pentru abuzul de droguri. Programele de prevenire care identificau persoanele infectate cu HIV și notificau partenerii acestora, ca și programele care încurajau testarea HIV în momentul căsătoriei sau al sarcinii au fost criticate ca invadând intimitatea individului. Dacă efectuarea unui simplu test a fost considerată violare a intimității, atunci consider că nașterea unui copil infectat cu HIV, căruia i s-au rupt aripile încă din prima zi de viață, este o adevărată crimă.

Un copil născut dintr-o mamă infectată cu HIV are foarte mari "șanse" să fie purtător de HIV și apoi boala să se instaleze complet. În rarele cazuri când o mamă infectată, naște un copil sănătos, acesta nu este sănătos în adevăratul sens al cuvântului. S-a dovedit că, deși nu are HIV, el este expus bolilor și accidentelor inimii de 12 ori mai mult decât un copil normal. În prezent există în lume mai mult de 30 de milioane de oameni infectați cu HIV.

Solidaritatea este sentimentul care îi determină să își acorde ajutor reciproc. Însă majoritatea oamenilor ignoranți își formează o părere proprie, în cele mai multe cazuri greșită, fondată pe zvonuri, care nu are nici o bază științifică și astfel etichetează – oamenii loviți de această boală necruțătoare, mulți dintre ei fiind chiar inocenți! – ca fiind niște monștri care ar trebui eliminați sau izolați de lumea întreagă. Astfel, oameni cu capacități intelectuale deosebite, tineri la început de drum care ar putea să ajute la progresul societății sunt izolați, nu se pot integra în societate, nu li se acordă o șansă egală cu a celorlalți în momentul în care ar dori să se angajeze și sunt etichetați drept handicapați.

Solidaritatea – pentru o țară în care șomajul cuprinde în unele zone până la 80%, în care corupția din instituțiile statului se află ca la ea acasă, în care mamele tinere de 18-20 de ani nasc copii și îi aruncă în tomberoane fără să clipească, în care oamenii nu se gândesc decât la ei înșiși, la ce vor pune pe masă copiilor în ziua de mâine – preocuparea față de copiii nevinovați uciși de SIDA este un lux. O modalitate de solidaritate, după opinia mea, ar fi eliminarea tuturor formelor de pornografie: reviste, filme, site-uri pe internet etc. Avizarea filmelor cu un semn distinctiv nu rezolvă nimic, în schimb interzicerea lor, scoaterea revistelor de pe piață, ar însemna diminuarea posibilităților de prostituție, căci persoanele angajate în realizarea unor astfel de materiale conduc o activitate egală cu prostituția. Banii cheltuiți pe astfel de materiale ar trebui virati special pentru dezvoltarea centrelor de cercetare a bolilor cu transmitere sexuală (BTS), inclusiv SIDA. Un astfel de program ar însemna solidaritatea întregii populații a unei țări care s-ar angaja ca banii dați în fiecare săptămână sau lună pe o astfel de revistă să fie donați institutelor de cercetare pentru o viață mai sănătoasă a copiilor noștri.

Solidaritatea înseamnă să creăm cămine speciale pentru acești oameni, cu personal specializat, care să-i îngrijească, dacă familia le-a refuzat o mână de ajutor; să nu-i mai arătăm cu degetul, să încercăm să-i considerăm normali, să nu facem discriminări atunci când vor să se angajeze, atunci când vor să meargă la școală. SUA a adoptat în 1990 o lege împotriva discriminării persoanelor bolnave de SIDA. Acesta este un exemplu dat de o țară civilizată.

Un exemplu bun de urmat pentru populație ar fi angajarea unor persoane din conducerea țării în desfășurarea unor acțiuni caritabile, de într-ajutorare; așa cum a fost un exemplu pentru întreaga omenire prințesa

inimilor, care adoptase munca de caritate ca fiind datoria sa regală. Activitățile de caritate desfășurate de prințesa Diana erau în legătură cu oamenii fără adăpost, copiii abandonați, abuzul de droguri și victime ale SIDA. În 1987 Diana a șocat multă lume când a dat mâna cu un pacient bolnav de SIDA. O importantă știre era editată, zilele trecute în majoritatea ziarelor din România: "prințesa R&B-ului, Cristina, cheltuie lunar mai mult de 1000 \$ pe cosmetice." Așteptăm ziua în care "prințesa noastră" va organiza o acțiune caritabilă – nu neapărat una despre care să scrie ziarele, ci măcar o masă caldă pentru copiii fără adăpost pe lângă care trece în mașina ei de lux în fiecare zi pe drumul spre casă.

Un psiholog român afirma: "memoria istoriei este de lungă durată". Este o propoziție care ar trebui să ne pună pe gânduri; să ne facă să înțelegem că tot ceea ce facem astăzi, mâine va fi criticat sau aplaudat de către generațiile viitoare, de noi depinde viitorul copiilor noștri. "Viitorul începe azi, aici, acum". Dacă totuși forurile superioare nu pot, nu vor sau nu știu să fie solidari cu oamenii nefavorizați, atunci poate începând de la grădiniță, școală, copiii care suntem azi vom învăța ce este solidaritatea și vom crea o lume mai bună... Poate... Oricum, așa cum spun bătrânii: speranța moare ultima...

... și atunci poate că nepoții sau strănepoții noștri vor ști ce este solidaritatea.

Țica Gabriela -XIIA

Despre prostia cu diplomă **Omul este singurul animal capabil să devină prost**

Prostia străbate secolele ca firul salvator al Ariadnei labirintul regelui Minos. Ea este unul dintre motoarele istoriei. Prostia benefică. Exemple o mulțime și la noi și aiurea. În limba română veche *prost* însemna om simplu. Astăzi prost declarat nu este nimeni. De altfel nici nu știm exact ce înseamnă a fi prost. Nu s-a găsit-culmea! - nici un deștept care să ne ofere o definiție a prostiei. Nici nu s-ar putea de altfel, definițiile fiind restrictive, în timp ce prostia este necuprinsă. A încercat, totuși, Roland Barthes: "*Prostia ar fi un sâmbure tare și indivizibil, un element primar; nu există nici o posibilitate de a o descompune științific(...)* Ce este ea? Un spectacol, o ficțiune estetică, poate o fantasmă? Și dacă ne-am include și pe noi în peisaj? E frumos, e sufocant, e straniu; iar despre prostie n-aș avea, în fond, dreptul să spun decât atâta: mă fascinează." Fascinat de prostie a fost și André Glucksmann, care a scris o carte intitulată *Prostia (La bêtise)*, o culegere de lungi eseuri centrate pe această temă generoasă.

Sensurile cuvântului *prost* folosit în expresii sunt numeroase și deosebit de nuanțate. "Prost sunt că-ți zic", se spune, sugerând ideea unei bunătați exagerate a vorbitorului. "Dacă ești prost", remarcă dojenitoare, reproșând interlocutorului fie incapacitatea de a se descurca, fie generozitatea față de cine nu merită, sau o corectitudine ilară aici la porțile Orientului. Nuanțele pe care le capătă în expresii și locuțiuni cuvântul *prost* sunt atât de numeroase, încât ar fi suficiente pentru un eseu mult mai lung ca acesta. Intenția mea este însă alta.

Prostia unora ne gădilă „deșteptăciunea” noastră. Și dacă lumea începe și se termină cu noi, prostia începe și se manifestă la alții. Gândul acesta ne flatează adeseori când ne întrebăm dacă lumea în care trăim este cu adevărat cea mai bună dintre lumile posibile. Sau cea mai proastă... Suntem spectatorii lui Caragiale de peste o sută de ani. Ceea ce nu recunoaștem este faptul că tot noi suntem și actorii tragicelor sale comedii. Proștii lui Negruzzi sunt la fel de mulți și acum, iar ingenua tâmpenie a proștilor lui Rebreanu poate fi încă regăsită în zone virgine de civilizație. Prostia țăranilor, ca de altfel și înjurătura palmelor aspre de muncă, sunt împletite cu o cuminenție străveche care mă farmecă. Prostul de la oraș este însă mai sofisticat; spoiala de cultură și educație, binefacerile confortului urban, suficiența generată de contul gros din bancă sau obrăznicia imberbă a câte unui elev (prost educat până la... intrarea în școală) fac din prostul citadin un individ greu de suportat, imposibil de evitat.

Proștii și nebunii sunt consecvenți, numai că ultimii sunt de multe ori geniali. Prostia în stare genuină (când IQ-ul individului tinde spre zero) nu este periculoasă iar proștii patentati sunt ca și nebunii pașnici: simpatici în felul lor. Altfel stau însă lucrurile în cazul proștilor cu școală... Ei văd lumea strâmb și se comportă ca atare. Despre aceștia aș vrea să scriu câteva rânduri.

Aș putea spune, parafrazându-l pe Caragiale, că iubesc prostia (în formele ei benigne) dar urăsc proștii. În literatură proștii ne fac să râdem, însă în viață ne dau dureri de cap. Când facultățile se fac pe bidoane de vin, iar „deranjul” mare este în sesiune nu pentru volumul materiei care trebuie pregătită, ci din cauza volumului mare de vin necesar, direct proporțional cu duritatea profesorului care examinează, asemenea absolvenți vor exclama ușurați la terminarea studiilor: "Am făcut și facultatea asta!" Aștia nu mai sunt niște proști simpatici ci, ajungând

proști cu diplomă, devin periculoși. Proști, da sus! s-ar putea reformula afirmația Lăpușneanului, când apărea pentru prima oară exemplificată într-o operă literară puterea proștilor (pe atunci însemnând oameni simpli). Ne vom împiedica de ei în locuri publice, păstrând obiceiurile balcanice care le-au permis ascensiunea nevisată până în 1989.

O mulțime de facultăți particulare (există totuși unele onorabile), de la Buzău la Caracal, oferă proștilor drumul deșteptării naționale, onorând astfel versurile imnului național (care au totuși o altă semnificație). Brucan ar trebui să remarce că, la 10 ani de la dureroasa lui constatare cum că suntem un neam "stupid", România trăiește o fastă perioadă de emancipare națională prin sutele de mii de studenți de toate vârstele care, în principiu, alte facultăți fiind ocupate, fac Dreptul sau ASE-ul. Tribunalul internațional de la Haga ar trebui să se mute la Caracal sau Filași, unde există câte două facultăți de drept. Până acum!

În final, mărturisesc încă o dată că agreez proștii - o anume categorie - (eu însumi simt propriile limite, de care sunt dureros de conștient, fiind adeseori un prost care știe că nu știe, nefericit deci, spre deosebire de fericitul dar periculosul prost care nu știe că nu știe). Proștii onești, curați, politicoși îmi plac. Din ce în ce mai rari, din păcate. Acum proliferază prostia agresivă asortată cu rânjetul unsuros al bogătanului. Acum se înmulțesc proștii intelectuali, proștii cu diplomă și licență. Aceștia mă sperie și, parafrazându-l pe Blaga, nu de prostie mă tem, ci de eternitatea ei. Reacția naturală a unei societăți sănătoase ar fi de respingere a acestora, însă numai sănătoasă nu este societatea românească...

Trăsnea a înțeles, când încă nu era prea târziu, ca gramatica este „curat meșteșug de tâmpenie” pentru unul ca el, nepotrivit să studieze așa ceva. A renunțat la timp și pentru el și pentru țară. Personajul din *Amintiri* nu a apucat să ajungă un impostor. Proștii moderni însă, semidocti cu diplomă, reprezintă pentru România minele antipersoană care vor exploda în următorii ani. La desăvârșirea lor participă profesorii universitari, care predau și se predau ciclic, în sesiune, seduși de beneficiile materiale (salarii frumoase, atenții, etc) și mai ales permisivitatea sistemului de acreditare academică, instituție care a devenit „câine rău” doar în ultima vreme.

Ce va urma, nimeni nu poate ști, însă, fiindcă proștii licențiați se tot înmulțesc, îmi vine „să râd, să râd, dar inima îmi plânge”, cum remarcă Octavian Paler.

Prof. Laurențiu Bădicioiu

P.S. Prostia omenească? Drobul de sare care oricând poate să cadă, în capul copilului, de pe sobă. Prostia românească? A da drobul jos și a urca pe sobă, în locul lui, copilul.

Les adolescents et la société Contemporaine / Muja Ileana - XIIC

On sait que tous les jeunes pensent à leur bonheur, mais nous ne devons pas oublier que le bonheur représente un mot prétentieux. "Être heureux" est un syntagme qui, peut-être, pour quelques-uns d'entre nous ne signifie que de simples mots. Le bonheur est passager et c'est la raison pour laquelle beaucoup de gens s'en méfient. Il est comme une île dont on sait l'existence mais ne sait pas l'endroit où il peut-être trouvé, et quand nous y frappons par hasard, nous ne nous en rendons pas compte. Cependant nous devons nous rappeler les mots de François Closets: "Il s'agit avant tout de vivre et d'être heureux." L'adolescence est la période quand les jeunes hommes peuvent être influencés de ceux qui les entourent et ils peuvent faire beaucoup de sottises même graves. Il serait très bien de peser avant s'agir, tenir compte de ce que les adultes disent et à la fin nous-mêmes nous devons être aux qui prendront la décision. Mais il faut que nous soyons sûrs que ce sera la meilleure!

Le dicton "La beauté du paysage cache la longueur du chemin" (V.Hugo) veut dire que la vie n'est pas du tout facile, mais si nous savons ce que nous aimons, nous réussirons à atteindre notre but. Avant tout nous devons savoir quelles sont nos aspirations et tout faire pour les transformer en réalité. Dans notre chemin nous rencontrerons des difficultés, et seulement avec l'aide des autres nous les surmonterons. L'homme est un "être social" (Aristotele) et entre toutes les qualités il faut compter aussi la capacité d'être communicative et implicitement de savoir accepter le secours des autres. Vivre dans la société est un besoin essentiel comme celui de respirer. Sans l'air l'organisme ne peut pas fonctionner, tout comme sans les individus la société n'existerait pas.

Les bonnes relations avec les autres est un secret pour être heureux. Les amis qui sont une "famille dont on a choisi les membres" (Alphonse Karr), sont très nécessaires, et ils nous aident à tout moment quand nous en avons besoin.

Comment se faire des amis? Comment se faire aimer? Ce sont des questions qui rendent les jeunes inquiets. Mais...c'est simple. Il suffit de sourire, de parler, d'écouter, d'épauler, de partager, de simuler, de deviner, de rire... Tout cela vous savez faire. L'amitié vous aime. Aimez-la d'amour. C'est la meilleure amie de la joie de vivre.

Non seulement l'amitié est une raison d'inquiétude. Les jeunes qui plus tard deviendront des adultes dans un certain moment futur, auront des problèmes en ce qui concerne les narcotiques, les infractions et les actes de violence. A cause de la concurrence exacerbée promue par la société, les jeunes, sont anxieux de ne pouvoir pas trouver un emploi stable. Ils sont épuisés moralement parce-qu'il faut qu'ils aient de bonnes notes à l'école. La société où nous vivons est comme une jungle. Tout le temps il faut prouver ce dont on est capable de faire", s'est confessée une jeune de dix-sept ans. C'est la vérité, mais hochez la tête et ne vous laissez pas vaincus! Tout homme trouvera sa place dans la société et dans la vie.

Utilisez toutes vos ressources et ainsi, au moins, saurez-vous que vous avez fait tout ce qu'il a été possible. Les actes de violence, les narcotiques et les infractions ne doivent pas être considérés les uniques moyens pour s'évader dans un autre monde de rêve, de bonheur parfait, parce-que au moment où vous revenez à vous, à la réalité sera pour vous un abîme.

L'homme a le devoir de ne pas faire preuve de faiblesse; ce n'est qu'une des modalités d'échapper qui plus tard aura de graves conséquences sur le respectif individu. Cela n'est pas seulement mon avis qu'on doit tenir tête à tous les problèmes, cela étant la seule modalité de savoir comment nous sommes en réalité. Antoine de Saint-Exupéry affirmait: "L'homme se découvre quand il se mesure avec l'obstacle et: "... Être homme c'est précisément être responsable."

En somme cette période bien qu'elle soit pleine de sentiments contradictoires, d'incertitudes et d'inquiétude elle a aussi, de bons côtés. Ce n'est qu'à cet âge que nous pouvons nous réjouir de toute notre force physique et morale et des facilités que la vie nous offre.

Înjurătura, creație literară? Românul e născut poet

Pe stradă, la stadion, în tramvaie, la coadă, în armată, când este frig în casă, când vine factura de telefon sau cablu, când *Conetacsul* (*Primăria?*) oprește apa, la mitinguri, noroiul, șanțurile, când nu plouă, când plouă prea mult, dacă vecinul dă muzica mai tare, când Internetul face fițe, dacă profesorul ia din pauză, la pescuit, la examene, la televizor, în mașina proprie (în trafic), în tren, la berărie, în spitale, la sapă, când vine iarna (de fiecare dată prin surprindere), după blocuri, românii înjură. Înjură șoferii, spectatorii, elevii, rapperii, contribuabilii, miniștrii (onorabili altfel) căruțașii, fotbaliștii, copiii, soldații, scriitorii, profesorii. Nu toți, e adevărat. Nu toți tare, vreau să spun.

Se înjură, conform unui sondaj, mai ales guvernul și politicienii. Așa cum un magnet atrage pilitura de fier, așa și guvernul atrage înjurăturile românilor. Șoferii își mai înjură mașina sau se înjură între ei. Spectatorii îi înjură pe fotbaliști. Aceștia înjură arbitrii și adversarii. Înjurăturile lor sunt cele mai mediatizate, fiind urmărite în direct de milioane de spectatori (lipsește sunetul, dar buzele fotbaliștilor iau forma unor înjurături scurte și expresive.)

Înjurătura nu se învață nicăieri în mod organizat. Nu există cursuri de înjurături. Nu există manuale de înjurături sau, la nivel academic, (de ce nu?) tratate de înjurături. Așadar suportul teoretic lipsește cu desăvârșire. Atunci cum de se înjură atât de mult și în situații atât de diverse? Varietatea stilistică a înjurăturilor este impresionantă, iar trimiterele au conținuturi filozofice general umane.

Tradiția joacă un rol important în perfecționarea și diversificarea înjurăturilor românești. În secolul al XVIII-lea, Antim Ivireanul, în faimoasele sale *Didahii* (o colecție de predici rostite la diverse sărbători și ocazii) își îndrepta mâna și cuvântul tăios către cei care înjurau: "Ce neam - spune el - înjură ca noi, de lege, de cruce, de cuminicătură, de morți, de comandare, de lumânare, de suflet, de mormânt, de colivă, de prescuri, de ispovedanie, de botez, de cununie și de toate tainele sfintei biserici?". Păstorul își certa turma, dar se vede că nu a izbutit să curme pornirea românului de a înjura.

Astăzi, dacă înjurătura sau blestemul ar face parte din *aquis-ul* comunitar, România ar intra înaintea celorlalți în Uniunea europeană. Occidentalii însă nu pun preț mare pe talentul românilor de a înjura. Nemții înjură scurt, tehnic. Francezii prea literar. Italienii cu țipete, dezordonat. Nu știu suedeza sau olandeza, dar cred că scandinavii nici nu înjură. De americani ce să mai spun... Înjurătura americană este bazată în proporție de 90% pe cuvântul *f..* Așadar este caracterizată de monotonie, simplitate și pragmatism. După cum bine spunea Tudor Ovtavian, înjurăturile americane sau nemțești seamănă a contracte de afaceri.

Înjurătura este așadar invers proporțională cu nivelul de trai al unui popor: nivelul de trai scăzut generează un prag ridicat al înjurăturilor; nivelul de trai ridicat amenință înjurăturile cu depozitarea acestora ca exponate în viitoarele muzee ale limbii naționale.

Care sunt înjurăturile care domină piața românească? Trimiterile cele mai frecvente se fac la familie (mai ales la mamă). Este interesant de remarcat că nu se înjură de tată. Încă un motiv pentru ca femeile să se plângă de inegalitate în drepturi cu bărbații. Înjurăturile cu un conținut religios ar ocupa un nedorit loc secund. Unele înjurături ridică delicate probleme de doctrină religioasă, contestându-i-se unicitatea lui Dumnezeu sau a lui Isus Christos. Se înjură și de Dumnezeu și de Christos, dar mai mult de Dumnezei și de Christoși. Probabil pentru a întări forța proferăției. Încă o dată creația și procreția sunt alăturate printr-o înjurătură, fiind atacat ceea ce are un om mai sfânt pe lume: Dumnezeu și mama. De fapt mama este prezentă în aproape toate înjurăturile. O alternativă ar fi înjurătura de soră. Aceasta se practică între amicii care se tachinează. Întrebarea de încălzire se referă la anii surorii respective...

Se înjură de soare, de lună, de stele, (mai ales la țară) stabilindu-se astfel o filiație directă cu capodopera literaturii populare românești, Miorița. La oraș înjurătura s-a diversificat mult, iar vulgaritatea acesteia s-a accentuat simțitor. În locuri publice auzi înjurături pe care înainte un soldat nu le zicea nici când era în toaletă și toți ceilalți dormeau. Dacă îi atragi atenția celui care înjură, (de obicei puști de 10-14 ani) riști să fii torpilat cu o înjurătură pe care nu o mai uiți mult timp. Să pui mâna pe micul Goe modern, nici vorbă! Fuge de mânăncă pământul.

Dacă înjurăturile de la țară sunt, unele, literare, mitologice, filozofice chiar, cele de la oraș (și nu de pe stadion, stadionul fiind un rezervor nesecat de înjurături care ar necesita o abordare separată) au o stilistică deficitară iar elementul obscen este preponderent. Se înjură anatomic, fiind vizate organele sexuale în combinații lexicale care i-ar face invidioși chiar pe cei de la *Hustler* sau *Penthouse*. Tonul sfâtos-molcom al țărânului care înjură este înlocuit cu vocea ascuțit-păroasă a orașeanului „școlit”. Lipsește totuși în aceste înjurături dovada studierii temeinice a anatomiei corpului uman, denumirea științifică a organelor respective fiind înlocuită cu numele lor neaoș, de negăsit în DEX.

Internetul este însă ocazia cea mai prielnică pentru cei care vor să înjure fără rețineri și fără teamă. Pe mIRC (rețea de comunicare interumană în timp real) se întâlnesc înjurăturile cele mai cumplite, care depășesc toate limitele. Protejați de un nick (pseudonim) pe care și l-au ales, "pisimaniacii" înjură cu o violență de limbaj șocantă. "Curajul" acestor puști, care se defulează în fața unor interlocutori imaginari, atinge grotescul. Nimic din poezia înjurăturilor moromețiene sau din magia sudalmelor țărănești. Într-o posibilă axiologie a înjurăturii sau clasificare pe criterii cronologice, literare, lingvistice, probabil că acestea ar aparține postmodernismului.

Limba română, altfel o limba săracă lexical (aproximativ 200.000 de cuvinte) în comparație cu alte limbi europene, vocabularul limbii engleze are între 900000-1000000 de cuvinte, este de departe limba europeană în care se înjură mult, temeinic, foarte variat, poetic uneori. Este înjurătura creație literară? Uneori da. De fapt rareori. Românul s-a născut poet? Clîșeu. Dar că aproape toți înjurăm, este o realitate. Când suntem nervoși nu ne vine să spunem o poezie, dar dacă tot înjurăm, să o facem cu stil, poetic, așa cum ne alintăm tandru uneori copilul: "du-te măi în moașta pe gheață!" Cine o fi moașta și ce legătură are cu gheața, nimeni nu știe, da' sună bine.

Prof. Laurențiu Bădicioiu

Remember/de Luminița Burlacu

Prof. Maria Dobrescu

7 iunie 1950-29 mai 2000

Absolventă a Liceului Teoretic Mizil-1969

Absolventă a Facultății de Limbi Romane-1973

Profesoară de franceză între 1973-1999

Aș vrea să evoc aici figura unei profesoare care, dincolo de comportamentul profesional-caracterizat prin talent și abnegație-a dovedit că teoria și practica, gândul și fapta, pot să se identifice. Mă refer aici la modul cum a înțeles să trăiască și chiar la acela în care a ales să iasă de pe scena vieții: cu demnitate, ca o luptătoare. Admiratoare a operei lui Albert Camus, a transpus în propria sa viață "mitul lui Sisif": a luat-o de la capăt, luptând cu absurditatea cotidiană și, așa cum mărturisea uneori, cu inconsecvențele propriului suflet.

A dori propria perfecționare spirituală și pe a celorlalți și a acționa constant în acest sens-iată etica unui om superior și a unui adevărat pedagog ce știe că educația începe cu sine, în calitatea sa de model.

A lupta cu absurdul existenței, și, în cele din urmă cu absurdul morții, conștient fiind că nu vei învinge - iată comportamentul unui învingător, oricât de paradoxal ar părea.

Pentru mine, Maria Dobrescu-căci despre dumneai este vorba-rămâne un om admirabil, iar destinul ei unul uimitor prin coerența lui, prin ideea camusiană ce l-a marcat subtil: măreția umană constă în asumarea absurdului existenței și în rezistența obstinată în fața lui.

Dreptate?!/ marialexandra

„Dreptate absolută”...Există așa ceva? Nu este desigur ceva palpabil, ceva concret, este o noțiune, o idee. Dar ce este cu adevărat real? Pentru fiecare dintre noi poate avea alt înțeles, putem noi să-i dăm un anumit înțeles, putem încerca să avem propria noastră dreptate, pe care o considerăm absolută... Greșim; tot ce este posibil... Dar cine poate demonstra că nu este așa cum credem noi? Cine poate dovedi că dreptatea unui adolescent nu este corectă? Deja „dreptatea absolută” s-a transformat în „dreptate de adolescent”. Sunt ele compatibile? Poate că da...Poate că nu... Adolescenții secolului nostru parcă au prea multă personalitate, prea mult caracter, prea multe idei. Suntem vinovați pentru prea multă gândire... Nu vrem decât să fim ascultați. Atât. Nu vrem să ni se dea dreptate, doar să ni se asculte dorințele, idealurile. Cerem prea mult? Suntem copii; știm. Dar până când atâta discriminare, poate involuntară, din partea adulților? De ce drepturile lor nu coincid niciodată cu ale noastre? Sau poate doar din când în când... atunci când dovedim că avem dreptate. Sau poate nici atunci.

Revenind la acea dreptate absolută, când mai presus de orice punem conștiința, conștiința noastră. Câți pot face lucrul acesta? Câți? Poate vreunul? Pentru cât timp?

Întrebările ar fi multe... Răspunsurile prea puține... Sau inexistente. Dreptatea absolută nu este pentru noi. Nu este pentru acei oameni simpli, care se mulțumesc cu o casă și o mașină frumoasă, cu o familie fericită, cu o meserie satisfăcătoare. Este pentru cei aleși, pentru oamenii geniali, care nu se mulțumesc niciodată, care vor tot timpul adevăr pur. Dar sunt aceștia fericiți? Dar noi? Suntem fericiți? Sunt adolescenții fericiți? Avem propria noastră dreptate, propriile noastre idei, pe care ne este teamă să le dezvăluim. Ne e frică să ne exprimăm, să spunem ce credem, să spunem cum vedem noi lumea, ce am vrea noi de la viață. Dar ar trebui să gândim prea mult, iar capul ar exploda de atâtea gândire care încearcă să fie cât mai logică, dar care fără să vrea ar zbura prea mult, ar deveni abstractă, absurdă chiar... „Câtă luciditate, atâtea existență și deci atâtea dramă!” (Gelu Ruscanu). Ce să înțelegem: luciditatea ne provoacă drama-în cazul acesta singurii fericiți sunt nebunii și proștii! Nu vrem să fim nici nebuni și nici proști, deci nu vrem să fim fericiți!

Adolescentul este neînțeles, fiindcă nu vrea să fie înțeles. Pentru a fi înțeles, ar trebui ca și el să înțeleagă adultul, iar asta nu se poate. Cum poți înțelege pe cineva mai înțelept ca tine? Este cu neputință pentru mintea unui copil...pentru că asta sunt adolescenții: niște copii care vor să știe totul, să aibă totul fără să dea nimic. Suntem egoiști și răi. Vrem ca totul să fie al nostru, cu orice preț. Vrem să-i manevrăm pe toți. Vrem... Vrem... Vrem... E ceva rău în „a vrea”?

Greșim cu ceva? Nu toți ne dorim ceva? Nu avem toți un ideal, un vis al nostru? Ce răi sunt adolescenții de astăzi... Ce răi suntem toți... Dreptatea absolută nu e de noi. Dreptatea de adolescent nu există... Cineva m-a întrebat mai de mult: „Ce vrei să faci TU dreptatea acum?” Cine n-ar vrea ca dreptatea să existe după propriile criterii? Poate și eu, poate și tu, poate oricare ar vrea... Deși dreptatea nu există și nu va exista vreodată.

O tragedie americană

Toate tragediile au totuși happy-end, deoarece spectatorii rămân în viață

Durere și speranță...Cuvintele care definesc tragicul accident din New York.

September 11th 2001-o dată care a scuturat America din rădăcini. În câteva minute o știre incredibilă a făcut înconjurul lumii. Două avioane s-au transformat în mingi de foc, fulgere ucigașe, dispărând în interiorul turnurilor din complexul World Trade Center.

Oamenii tindeau să creadă însă că este un coșmar din care se vor trezi teferi și nevătămați alături de cei dragi, revenind la viața normală.

Și totuși destinul nu era de partea lor, căci iadul coborâse pe pământ. Puteai citi pe fața fiecărui newyorkez disperare și mai ales o infinită nedumerire...

Totul se petrecuse mult prea rapid și nimeni nu conștientizase întâmplările cu adevărat. Când străzile au fost cuprinse de fum și praf, când Gemenii (fatalitatea antică?) au fost separați, topindu-se în flăcări, dimensiunile catastrofei au început să prindă contur. Omenirea era martora unei crude și fioroase realități. Fără doar și poate, acest act de terorism distrusese capitala mondială, iar ceea ce a existat și există în sufletele americanilor nu vom înțelege poate niciodată... Probabil o parte din ei a murit pentru totdeauna.

Când ne gândim că acesta era doar începutul, ne trec fiori, căci răul abia acum își intra în rol. Cele două turnuri s-au prăbușit unul după celălalt, strivind trupurile a peste cinci mii de americani, europeni, asiatici, etc. (62 de

naționalități), turiști, oameni de afaceri, salvatori... Se întâmpla sub privirile înspăimântate și amorțite de atâta durere și frică ale spectatorilor unei tragedii americane, martorii unui scenariu neverosimil.

Într-o clipă mii de suflete pierreau arzând de vii, sau erau sfărâmate împreună cu ale acelor care priveau. Poate nu au apucat să-și spună nici chiar rugăciunea de mulțumire pentru tot ce au avut și să-și ia adio de la cei iubiți, fiindcă moartea nu le-a acordat măcar acest privilegiu.

Poate exista în lumea noastră o mai mare nedreptate decât să nu îți vezi propriul copil zicând "mama", să-l pierzi pe cel cu care trebuia să te căsătorești peste două zile, să mori, tânăr fiind, când acasă te

așteaptă niște părinți al căror unic sprijin erai? Familiile, prietenii celor ce s-au ascuns pentru totdeauna în blestemele clădiri "zgărie...inimă" simțeau oare atunci durerea? Nu! Simțeau că se sufocă, că viața li se scurge prin vene și se pierde odată cu fumul, că nu vor mai avea puterea nici măcar să fluture stegulețe cu numele celor dați dispăruți.

Acum, 5873 de morți vor fi comemorați din an în an și numai atunci ne amintim cu toții de ce soarele este negru și lacrimi de sânge se revarsă asupra sacrelor morminte ale acestor vinovați fără vină... "If I saw you in heaven..."

O parte dintre rudele victimelor i-a plâns și i-a îngropat, cealaltă parte nici măcar trupul nu l-au mai găsit și zi de zi acoperă cu flori o fotografie menită să readucă durerea în inima lor, acum resemnată.

După toate câte s-au petrecut, cine are pretenția să-i mai numim pe cei 19 teroriști ființe umane, semenii noștri?!

Zamfirescu Andreea-Cecilia-IX-C

CARMINA

*O naștere, o viață, o moarte... Altă
naștere, altă viață, altă moarte... Unde
este viața aia neurmată de moarte
pentru care merită să mai trăiești o
dată?*

Thanatos /Comșa Elena - 9C

Ce este moartea? O întrebare fără de răspuns
La care se gândește câte-un suflet ,pe ascuns.
Dar moartea ca și viața, nu are definire,
Ea poate fi nimic, sau poate nemurire.

Moartea poate fi un surâs de soare
Sau poate fi nemărginita mare.
O floare, un zâmbet, o iubire,
Un loc plin de fericire.
Un alt etaj al vieții poate fi,
Unde nu se cunoaște "a suferi"
E tot un cer, o apă, un pământ.
E tot o lume, tot un gând.

În amintire /Stoica Alina - XID

Profil de burg gigant
Și atmosferă rară,
Amar parfum de liliac,
Acorduri de chitară.

Dragostea noastră-a fost
Sucită și fără de rost.
A-nceput în primăvară
Ca un bob de lăcrămioară.

Și la urmă a murit
Ca un plâns înăbușit.
Oglinzile ovale îngroapă ca-ntr-o undă
Și zâmbetele noastre și dragostea profundă.

Pe marginea cărării,
De lună poleiți,
Ca mândre sentimente
Stau plopilor-ncărunțiți.

Și noaptea, venită din zări
Cu pași ușori vătuiți,
Se urcă în pomi ruginiți
S-aprindă în cer lumânări.

Iar, cu pasul cadențat și rar,
Cântând a morții serenadă,
Trecea convoiul mortuar
Al dragostei de mult uitată.

Cele zece minuni /Prof. Luminița Burlacu

Minunea deschiderii ochilor ca lumini,
Minunea deschiderii degetelor ca aripi,
Minunea deschiderii lumii ca cer.

Minunea închiderii glasului în cântec interior,
Minunea închiderii focului în pământ,
Minunea închiderii veșniciei în suflet.

Minunea înfrățirii cu pomul,
Minunea despărțirii de eu.
Minunea amestecului de culori,
Minunea prezenței albului în toate

Așteptare /Prof. Luminița Burlacu

Îmi vorbești în fiecare clipă
dar îți simt doar răsuflarea caldă
ca pe o muzică ce îmi dizolvă urechea.
Uneori te confund cu Bach,
cu clipa fericită ce-mi bate-n geam
sau chiar cu bătaia de inimă.
Dar acum știu că ești Tu.
Chiar și atunci
când zvâcnirile sângelui
mă asurzesc
știu că Tu ești.
Atunci ești atât de tandru...
Îmi trimiți daruri:
negre precum Kaaba
și albe ca zborul de înger;
celor negre le simt mai târziu dulceața,
celor albe le simt prea curând fiorul
pe care nu-l pot păstra
în cutiile anume pregătite.
Uneori nu sunt acasă.
Atunci aștepti atât de liniștit în prag
de parcă aș avea tot timpul.
Când îmi simți pașii
Te retragi timid
și mă lași să mă bucur
de urmele Tale.
Apoi aud din nou muzica...

Instalări cu efect neașteptat

Și el a zis "Da!" și ea a zis "Da! "Acum ea zice" Nu da!" și el zice "Ba da!"

Anul trecut unul dintre prietenii mei a decis să facă up-grade-ul de la **prietenă 8.0** la **nevasta 1.0** și a constatat că aceasta duce la un consum exagerat de memorie, lăsând sistemului extrem de puține resurse disponibile pentru alte aplicații.

Nevasta 1.0 se instalează singură în așa fel încât se lansează de una singură la inițializarea sistemului, de unde poate monitoriza toate celelalte activități ale acestuia. El a observat cu tristețe că alte aplicații, cum ar fi **Poker Night 10.06**, sau **Beer Party 5.5**, ori **Noaptea'Bar 7.7** nu mai pot rula în sistem când sunt selectate, deși înainte mergeau de minune. În timpul instalării, **Nevasta 1.0** nu atenționează asupra instalării simultane a unor pluguri cum ar fi **Soacra 55.8** respectiv **Cumnatul 16.1**, în versiune Beta.

BUG WARNING!

Nevasta 1.0 mai are un alt bug nedocumentat. Dacă încerci să instalezi **Amanta 1.0** înainte de a dezinstala **Nevasta 1.0**, **Nevasta 1.0** va șterge fișierele **MS Money** înainte de a se dezinstala singură. Și apoi... **Amanta 1.0** va refuza să se instaleze, deoarece va pretexta că sistemul are resurse insuficiente.

EVITAREA BUGULUI

Încercați să instalați **Amanta 1.1** pe un sistem diferit și nu rulați vreodată aplicații care transferă fișiere între cele două sisteme. De asemenea aveți grijă cu aplicațiile freeware sau aplicații care transferă fișiere între cele două sisteme, pentru că se știe că sunt purtătoare de viruși care pot afecta **Nevasta 1.0**.

O alta variantă a acestei povești

CLIENTUL: Acum un an am schimbat versiunea **Logodnica 7.0** cu **Nevasta 1.0** și am observat că programul a lansat o opțiune subită **Bebeluș 1.0**, care ocupa mult spațiu pe hard. În instrucțiuni nu era nimic menționat. Pe de altă parte, **Nevasta 1.0** se autoinstalează în toate celelalte programe și se lansează automat când deschid altă aplicație, împiedicându-i execuția.

Aplicații ca: **Bere-între-prieteni 10.3**, **Duminica-la-fotbal 5.0** nu mai funcționează. Uneori apare un virus, care blochează sistemul sau face ca **Nevasta 1.0** să se comporte total haotic. Nu reușesc să dezinstalez acest program și devine insuportabil mai ales când încerc să lansez aplicația **Duminica-de-dragoste 3.0**. Se pare că și alte fișiere sunt virusate. De exemplu, **C:/Sex_sâmbătă_dimineața.exe** nu mai funcționează deloc. Am vrut să revin la programul anterior **Logodnica 7.0** dar procesul de dezinstalare al programului actual, **Nevasta 1.0** mi se pare complicat, iar riscurile pentru sistem sunt mari mai ales pentru **Bebeluș 1.0** care chiar îmi place.

RASPUNS: Dragă client, Nemulțumirea Dvs. este frecventă printre utilizatori dar ea se datorează unei greșeli primare de concepție: Mulți utilizatori trec de la orice versiune **Logodnica X.0** la **Nevasta 1.0** cu speranța falsă că **Nevasta 1.0** nu e decât un program de divertisment și utilități. Dar e vorba de mult mai mult: **Nevasta 1.0** e un Operating System complet creat ca să controleze toate aplicațiile Dvs. E aproape imposibil să dezinstalați **Nevasta 1.0** și să reveniți la **Logodnica X.0** întrucât există sisteme virusate care fac ca și acesta să se comporte precum **Nevasta 1.0** deci nu aveți nimic de câștigat. Aceeași problemă și cu **Soacra X.0**. Acesta e un program mai vechi din care derivă **Nevasta 1.0** și comportă multe probleme de compatibilitate. Cu puțin noroc, sfârșește prin a fi victima unui virus și dispare în câțiva ani. Unii utilizatori au încercat să formateze tot modulul și să instaleze programul **Iubita+Nevasta 2.0** dar asta le-a creat și mai mari probleme (a se citi notița de prevenire "**Pensie alimentară**" și "**Custodia copiilor**"). Dacă instalați **Iubita 8.0** nu încercați să treceți la **Nevasta 2.0** pt. că problemele vor fi chiar mai mari decât cele cu **Nevasta 1.0**. Chiar dacă există și versiuni **Nevasta 3.0** și **Nevasta 4.0**, acestea sunt rezervate specialiștilor și având un preț ridicat, nu le recomandăm. Dacă sistemul cade, vă recomandăm **Celibat 1.0** dar ideal e să păstrați **Nevasta 1.0** și să învățați programul cât mai bine posibil, întrucât e foarte sensibil la anumite comenzi și reacționează rău la erori de instalare. Așadar, orice eroare apărută va fi considerată ca provenind din partea Dvs. și trebuie să vi-o asumați.

Vă sfătuim să activați aplicațiile **C:/Scuze.exe**. Evitați utilizarea tastelor **ESC** și **SUPPR** care necesită ulterior **C:/Scuze.exe/flori**. Pentru o mai bună utilizare, vă sfătuim să cumpărați și pack-ul **Bijuterii 3.0**, **Vacanțe 5.1**. Opțiunile **Da_draga_mea 2.7** și **Ai_dreptate_iubire 4.5** sunt indispensabile. Nu instalați sub nici o formă **Secretara_blonă_in_fustă_mini 2.0**, **O_prietenă 3.1**. Aceste programe sunt incompatibile cu **Nevasta 1.0** și pot distruge sistemul. Funcția **C:/Sex_sâmbătă_dimineața.exe** se va activa odată cu **c:/Colier_cu_diamante.exe**.

Culese de pe Internet de profesor Bădiclolu Laurențiu.

L'immensité de la Mer/Blăgoi Alexandra, XI-D

C'est dommage qu'on ne puisse pas voir tout le temps la mer; c'est dommage qu'on ne puisse pas exister dans la mer, sentir ses battements du coeur, l'intensité, la grandeur. Seulement si on s'unissait avec la mer, en devenant une seule existence, on pourrait toucher la perfection.

Une telle immensité et éternité nous accable, et le fait qu'on est minuscules, mortels, nous rend envieux, envieux de la mer si belle... Elle veut être baissée et absorbée par la soif du soleil. Elle veut devenir brise et altesse et chemin de la lumière et, être elle-même lumière. Le ciel, la mer, le soleil et la foi sont les quatre choses sans lesquelles on ne pourrait exister et si on existait toujours on serait encore plus malheureux; notre âme sans l'âme de la Mer pleurerait encore plus; nos yeux seraient encore plus aveugles.

Les vagues qui se brisent à nos pieds, le vent qui pénètre profondément notre coeur et notre tête, les mouettes qui sentent si bien la force de la Mer, sont interminables, infinis. Si on pouvait, au moins, sentir une seconde ce que les pierres sentent quand les vagues se brisent furieusement, ou se que le sable sent avec la maîtresse Mer par dessus, seulement alors on pourrait entrer en néant. Mais l'homme est trop insignifiant d'avoir ce privilège; ce serait trop pour lui.

En regardant la mer, on ne peut pas trouver son commencement ou sa fin, parce qu'elle ne commence pas et elle n'en finit plus. Elle représente la vie des plantes, des animaux, qui vivent dedans, mais surtout elle contribue de manière essentielle dans notre vie. En regardant la Mer on devient plus optimistes, meilleurs, on pense justement, lucidement.

La Mer est tellement accablante, majestueuse, incroyablement expressive, que dans le moment où elle est devant nous, on ne peut pas penser ou faire une autre chose... elle est trop accaparante.

Dans son infini on peut trouver quelque chose qui nous aide à continuer le chemin de la vie. En la regardant elle nous donne de sa force, mais elle reste toujours la même.

Filosofia și viața

În ultimele secole, din ce în ce mai mult, oamenii au dat o atenție tot mai mică problemelor spirituale și filosofiei. Cuprinși în iureșul vieții cotidiene, încă din primii ani ai vieții și până la o anumită vârstă, mulți nu își mai pun problema a ceea ce se va întâmpla după moarte. Acest lucru se amplifică generație după generație, pentru că viața materială a devenit ca o obsesie în societatea actuală, îndeajuns cât să-i faci rău cuiva pentru simplul fapt că are mai mult decât tine, și pentru că ai ocazia să-l ataci.

Însă banii, averea sau poziția socială nu îți aduc (în întregime) bucuria de a trăi, pentru că OMUL este trup și suflet, și amândouă "componentele" trebuie îngrijite. Mai ales pentru că la un moment dat, orice om va pleca din această viață, din această lume, și știm sigur că nu va lua cu el nimic material. În ceea ce privește sufletul, nu știm nimic sigur, de aceea este mai bine să fim pregătiți.

Însă, până la moarte, sunt multe alte întrebări la care încă nu s-a găsit un răspuns mulțumitor, sau dacă s-a găsit, atunci acel răspuns nu trebuie știut de orice muritor.

Ce este omul?(Kant) Cine sunt eu?

Ne naștem, trăim, murim. Însă nu știm cine suntem pentru că nu avem un reper palpabil în funcție de care să spunem "Tu ești ..., iar tu ești ...". Singurul reper de care ne putem lega, pe care îl putem considera ar fi Dumnezeu. Iar noi, oamenii, am fi creația acestuia. Diferite religii ar da răspunsuri diferite la aceste întrebări, și ar fi probabil dispute serioase între reprezentanți ai acestora, însă, în final, se ajunge la același lucru, doar că într-un loc se numește Dumnezeu, Budha, sau altfel. Desigur, sunt și alte diferențe, dar în majoritatea există un Creator.

Ce trebuie să fac?(Kant)

Nu putem alege dacă ne naștem sau nu și nici nu știm care este scopul nostru în această viață. Însă toți avem un scop, pentru că altfel nu ne-am mai naște. S-ar naște poate doar cei ca Platon, Darboux, Einstein, Eminescu, etc., Aceștia și-au descoperit un talent în adâncul sufletului, și au făcut din acesta un scop în viață, au realizat ceva.

Dar noi, oamenii simpli, ce trebuie să facem? Care este datoria noastră? Avem sigur datoria să căutăm un țel în viață, și să încercăm să-l realizăm. Așa cel puțin nu vom spune că am trăit o viață întreagă fără măcar să știm de ce, și fără să ne pese de ce.

Ce-mi este îngăduit să sper?(Kant)

Dacă ne gândim la viață ca la un test, ne așteptăm ca la final să fim răsplătiți, sau poate pedepsiți. Există însă o limită pe care nu o putem încălca.

De exemplu, un călugăr trebuie să fie milostiv, cât mai umil în fața lui Dumnezeu. Dacă a gândit doar "vai, ce umil sunt eu, sunt cel mai bun" deja totul este compromis. Dacă îți găsești calea și scopul în viață nu poți merge pe ideea că vei răsplătit regește pentru acest lucru, pentru că această mândrie poate distruge totul.

Ce pot să știu? (Kant)

Filosofii au diferite modele de gândire, diferite principii, însă există tendința comună de a se apropia de cunoașterea absolută. Dar este posibilă aceasta pentru sufletul unui om? Pentru că doar un demiurg posedă această cunoaștere. Iar dacă un om ar avea cunoașterea absolută, ar aduce omul la același nivel cu creatorul său și astfel nu ar mai avea rost viață. Oamenii ar putea să dispară, pentru că viața nu ar mai fi ceva necunoscut. Orice ar cunoaște tot încă de la început, și-ar cunoaște propriul destin, și nu ar mai avea nici un motiv pentru a trăi.

Totusi, cum ne poate ajuta filosofia în viață?

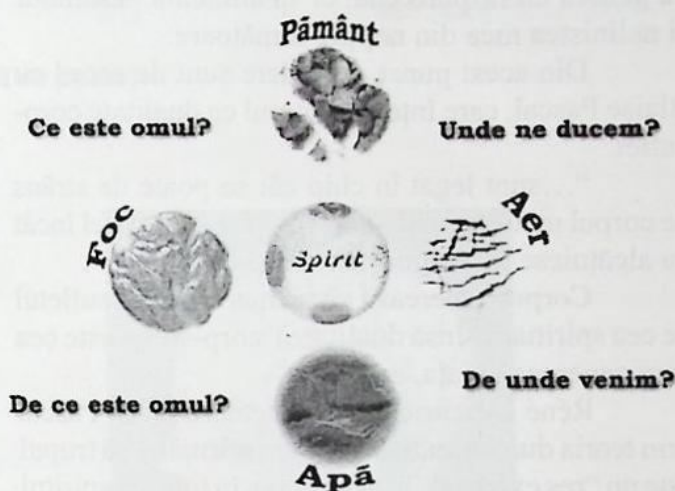
Așa cum am spus mai înainte, omul: are un scop în viață. Prin intermediul filosofiei, el este determinat să caute acest scop. Filosofia naște semne de întrebare, și omul este pus în situația de a judeca și de a alege.

Dacă nu ai îndoieli în privința unei situații înseamnă că ești într-adevăr complet condus de către viață. Prin filosofie înveți să-ți pui întrebări, și astfel să-ți creezi propriile alternative la diferitele dileme pe care le întâlnești: "Ar trebui să... sau poate ar fi mai bine dacă aș... Dacă fac așa, oare este mai bine? Care dintre variante este cea mai convenabilă?"

Înveți să-ți formezi o imagine mai obiectivă asupra vieții, ești mai puțin influențat de lucrurile din jurul tău, și asta îți dă mai multă independență, mai multă libertate, deci mai multă fericire. Așa cum spune și Bertrand Russell, incertitudinea rezultată din filosofie are două conotații pozitive: eliberarea minții de dogme și prejudecăți, și creșterea interesului pentru cunoaștere pentru formarea EU-lui spiritual.

Sufletul se află la întretăierea din mai multe elemente de bază ale Universului material, și ale Universului spiritual.

Pământul și Apa, Materia din care suntem făcuți, Focul și Aerul, Sentimentele și Judecata. Toate acestea trebuie să se reflecte în sufletul nostru, însă în proporții cât mai echilibrate. Prin filosofie, prin cunoaștere, obținem cât mai mult din fiecare element (care aduce cu sine cunoștințe și învățăminte adunate de-a lungul miilor de ani), apropiindu-ne astfel cât mai mult de cunoașterea și iubirea lui Dumnezeu și a Naturii.

Drăghina Alexandru, cls. a XII-a B

Cine m-a născut pe mine? Cel ce „mă va muri” cândva? Cine?

„viața” = forma superioară de mișcare a materiei; faptul de a trăi, de a fi viu; starea a ceea ce este viu;

Aceasta este definiția pe care DEX-ul o atribuie cuvântului „viață”. Deci, viața este faptul de a fi, acel „sum” pe care Descartes îl menționa.

Este evident că gândirea asupra lumii, întrebările pe care fiecare om și le adresează în nopțile albe (îndoială, incertitudinea), aspirația către divin, sentimentele, rațiunea, speranța etc. alcătuiesc nota distinctivă a omului: existența, viața. Și atunci viața nu înseamnă filosofie? Răspunsul este într-o oarecare măsură: „Da, viața este filosofie.”

“Dubito, ergo cogito.
Cogito, ergo sum.
Sum, ergo Deus est.”

(René Descartes)

Însă numai viața spirituală, cea care generează trăiri profunde, înalte poate fi asociată cu filosofia, deoarece viața materială este o viață instinctuală (fără rațiune, fără trăiri afective, fără aspirații divine etc.) și ea nu poate alimenta dezbateri filosofice.

Mai mult, viața spirituală este una inconcretă, incomplet explorată (în sensul că în orice spirit există locuri nebănuite, necunoscute, misterioase, care pot fi evidențiate într-un anumit context), abstractă, iar aceste atribute sunt compatibile și cu termenul de „filosofie” („arta de a-ți pune întrebări” care nu au răspunsuri exacte, ci

care generează alte întrebări cu "neînțelesuri și mai mari").

Viața materială este una concretă, palpabilă și ea nu are nici o legătură cu filosofia. La acest nivel omul este identic cu orice animal, deoarece el se supune instinctelor (ceea ce ne deosebește pe noi, oamenii, de animale este tocmai viața spirituală).

Spre exemplu, întrebarea "Ce voi mânca la prânz?" va avea ca răspuns imediat "Ceea ce-mi va oferi mama.", pe când întrebarea "Ce simt?" nu-mi va genera un răspuns clar, ci va alimenta nesomnul și neliniștea mea din nopțile următoare.

Din acest punct de vedere sunt de acord cu Blaise Pascal, care înțelegea omul ca dualitate corp-suflet:

"...sunt legat în chip cât se poate de strâns de corpul meu ca și cum am fi confundați, astfel încât eu alcătuiesc un singur lucru împreună cu el".

Corpul generează viața materială, iar sufletul pe cea spirituală, însă dualitatea corp-suflet este cea care generează viața, existența.

René Descartes îl completează pe B. Pascal prin teoria dualismului cartezian, afirmând că trupul este un "res extensa"(lucru întins), în timp ce spiritul este "res cogitans"(lucru cugetător și neîntins).

Măreția omului reiese tocmai din latura sa spirituală. De exemplu, cândva am văzut la televizor un reportaj al cărui protagonist era un tânăr invalid (în scaun cu roțile), dar care-și câștigase dragostea și admirația celor din jur prin iubirea lui pentru sculptură și talentul său înăscut. Deci, dimensiunea spirituală este cea care l-a ridicat deasupra multor oameni integri din punct de vedere fizic, dar mutilați spiritual.

Însă nu întotdeauna ne lăsăm impresionați de măreția spirituală, ba mai mult, uneori nici nu cunoaștem (nu avem acces sau nu ne dorim acest lucru) latura spirituală a unei persoane. Ma refer la faptul că trupul (înfățișarea) este cel care impresionează primul organul vizual la contactul cu o persoană.

Cazul dragostei la prima vedere este elocvent în acest sens deoarece noi atribuim părții materiale măreția persoanei respective, iar despre partea spirituală nu știm prea multe lucruri.

Observăm deci că lumea simțurilor ("lumea umbrelor" cum o numește Platon) este calea optimă de comunicare interumană, deși ea nu ne conferă adevărul pur spre care calea filosofiei ne conduce prin "cunoașterea paradisiacă". "Cunoașterea luciferică" este de fapt baza existenței umane (după

părerea mea comunicarea, integrarea între semeni sunt noțiuni prioritare în existența umană).

Ei bine: mă îndoiesc (îmi pun întrebări), gândesc, simt, deci EXIST!

Dar dacă exist, cine m-a născut pe mine? Cel care "mă va muri" cândva? Cine?

Aceste întrebări au strânsă legătură cu divinul, cu demiurgul care are mai multe nume: Dumnezeu, Budha, Iehova, Mesia etc.

Oricare ar fi numele său, e clar că această instanță creatoare este una superioară (așa cum orice creator este superior operei sale, creației), divină, abstractă, imaterială.

Consider că orice om crede în ceva (chiar și un ateu crede în ceva, altceva decât Dumnezeu, dar totuși ceva). Eu cred în Dumnezeu și-L accept pe El ca divinitate supremă.

Din acest punct de vedere sunt de acord cu Baruch Spinoza care considera comuniunea cu eternitatea prin "iubirea intelectuală a lui Dumnezeu" drept treapta cea mai înaltă a libertății=FERICIREA.

Niță Elena Amalia - XIIB

10 REGULI PENTRU A DEVENI ÎNVINGĂTOR

Iată 10 reguli care trebuie să fie respectate pentru ca succesul să fie garantat:

1. Ai mare încredere în forțele proprii. Poți avea resurse nebănuite.
2. Nu te lăsa intimidat de nimeni și de nimic.
3. Vorbește și poartă-te frumos cu toată lumea, căci "vorba dulce mult aduce".
4. Spune și susține-ți părerile fără ezitări și fără temeri.
5. Nu-ți face iluzii deșarte în privința anumitor lucruri: propune-ți să realizezi ceva în sfera posibilului, a realului.
6. Ferește-te de capcanele vieții.
7. Niciodată să nu-ți faci complexe de inferioritate.
8. Alege-ți momentul potrivit atunci când intervii.
9. Nu subestima posibilitățile și capacitățile celorlalți (ale adversarilor).
10. Perseverează în tot ceea ce faci.

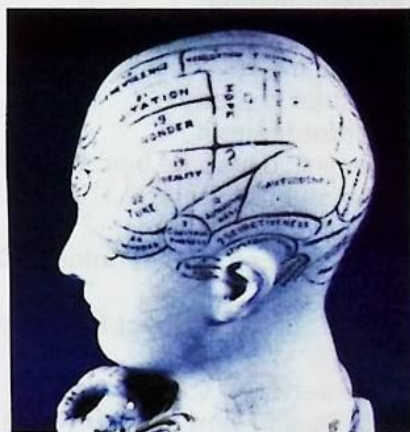
Toma Mădălina - XIIB

- TEST DE INTELIGENȚĂ -

Sunt 50 de întrebări. Fiecare întrebare are un singur răspuns corect. Timp de lucru 30 de minute. Puteți folosi hârtie, creion, calculator de buzunar și orice altceva doriți, dar... fără să apelați la un prieten. Fiecare cu inteligența lui...

1. În această serie, ce număr urmează? 4,12,20,28
a.32 b.34 c.36 d.40
2. O bicicletă se poate încăleca, în timp ce o mașină se poate:
a.spăla b.zbura c.conduce d.cumpăra
- 3.Apa de mare este sărată, în timp ce punchul este:
a.Judy b.dulce c.lovit d.apă
- 4.Replică înseamnă:
a.copie b.arhitectură c.Franța d.plastic
- 5.În această serie, ce număr urmează?1,4,8,13
a.16 b.17 c.18 d.19
- 6.În acest grup, care cuvânt nu se potrivește?
a.Pluto b.Goofy c.Uranus d.Jupiter
7. În această serie,ce număr urmează?2,4,8,16,32
a.33 b.48 c.40 d.64
8. În această serie, ce literă urmează?A,D,G,J
a.K b.L c.M d.N
9. În această serie, ce literă urmează? Q,P,O,N,X,M
a.P b.O c.N d.X
10. În această serie, ce număr urmează?2,5,11,23
a.26 b.28 c.47 d.38
11. În această serie,ce urmează?3,Z,10,Y,6,X,13,W
a.9 b.16 c.U d.V
12. O barcă întotdeauna are:
a.aluminiu b.marinari c.greutate d.pește
13. În această serie, ce număr urmează?1,51,17,4,101
a.1 b.17 c.51 d.101
- 14.Zece oameni pot vopsi 30 de case în 60 de zile.Cinci oameni în cât timp vopsesc 15 case?
a.15zile b.30de zile c.60 de zile d.120 de zile
- 15.În această serie,ce număr urmează?3,7,9,8,27,25
a.4 b.19 c.54 d.81
16. Dacă toți caii au șa, atunci caii bătrâni au:
a.șa veche b.șa c.șa mare d.nu au șa
17. În acest grup, ce cuvânt nu se potrivește?
a.incomod b.plictisitor c.obosit d.monoton
18. Semnul Z este cu ? așa cum este] cu:
a.(b.{ c.[d.?
19. Aceste cuvinte se pot aranja astfel încât să formeze o propoziție. Este această propoziție adevărată sau falsă?
Este rece lapte întotdeauna
a.adevărat b.fals
20. Aceste cuvinte se pot aranja astfel încât să formeze o propoziție. Este aceasta adevărată sau falsă?
Niciodată câinii nu dorm mari
a.adevărat b.fals
21. Cât de departe aleargă un om în 6 minute, dacă el aleargă cu o treime din cât merge o mașină, cu 30 de km pe oră?
a.1 km b.1,67 km c.3 km d.60 de km
22. Cele două grupuri de litere de mai jos sunt aranjate în ordine inversă una față de celaltă, cu excepția unei litere. Care este litera aceea?

ABC ACB

a.A b.B c.C

23. Într-o lună oarecare, a 21-a zi cade luni. În ce zi a săptămânii cade 1?

a.luni b.marți c.miercuri d.duminică

24. În acest grup, ce cuvânt nu se potrivește?

a.mare b.galben c.plastic d.banană

25. Dacă două puncte pot defini o dreaptă, trei puncte definesc:

a.un lac b.o mașină c.un lac d.un cuvânt

26. Dacă toți peștii pot să meargă, atunci păstrăvul poate:

a.să danseze b.să meargă c.să cânte d.să zboare

27. Un argument eronat este:

a.îngrijorător b.valid c.fals d.eronat

28. Ce urmează în această serie? 1, A, 6, B, 4, C, 9, D

a.10 b.E c.5 d.7

29. Douăzeci de procente din 25% din 20 înseamnă:

a.0,25 b.1 c.4 d.5

30. A urgenta este similar cu:

a.a facilită b.a împiedică c.a excava c.a lucra

31. Animalele au întotdeauna:

a.blană b.pui c.hrană d.corp

32. Concis este similar cu:

a.succint b.tare c.stres d.șoarece

33. Drumurile au întotdeauna:

a.linii b.lățime c.lumini d.stații de benzină

34. Aparatele radio au întotdeauna:

a.muzică b.lumini c.mânere d.formă

35. Câte numere care încep și se termină cu 2 sunt între 100 și 300?

a.40 b.100 c.110 d.120

36. Domnul Jones este clar și direct în vorbire, însă astăzi remarcile sale nu îl caracterizează, fiindcă sunt:

a.clare b.obscure c.servile d.superficiale

37. Jones primește de două ori mai mult decât împarte cu oricare dintre cei 3 angajați ai săi. Cei trei angajați împart în mod egal. Ce procent primește Jones?

38. a.25% b.40% c.50% d.66,6%

38. Dacă nici un câine nu zboară dar unii cântă, atunci:

a.unii câini pot zbura b. toți câinii nu pot zbura c. toți câinii nu pot cânta d. toți câinii nu pot dansa

39. Dacă toate autoturismele sunt verzi, atunci:

a.Fordurile sunt negre b. Autoturismele mici sunt verzi c. Camioanele nu sunt verzi d. Autobuzele sunt verzi

40. Ce număr este mai mare decât 10 și este jumătatea lui 50 minus 10?

a.15 b.20 c.25 d.30

41. Două numere au ca sumă 80. Dacă unul este cu 5 mai mare decât celălalt, care este numărul mai mare?

42. Calitatea de părinte a fost redefinită în ultimii ani, dar psihologii de copii cred că rolul unui părinte este în mod esențial:

a.schimbat b.neimportant c.protecția d.neschimbat

43. Două mașini pornesc din același loc, pe o autostradă dreaptă, în direcții opuse. Fiecare mașină merge 3 km, cotește la stânga și merge încă 4 km, tot în linie dreaptă. Cât de departe au ajuns cele două mașini una față de cealaltă?

a.5 km b.6 km c.7km d.10 km

44. Aceste cuvinte pot fi aranjate să formeze o propoziție. Este adevărată sau falsă?

Plouă în niciodată California nu.

a.adevărat b.fals

45. Zoologia este pentru maimuțe așa cum botanica este pentru:

a.sticle b.trandafiri c.șoareci d.elevi

46. Italia este pentru Europa așa cum Japonia este pentru:

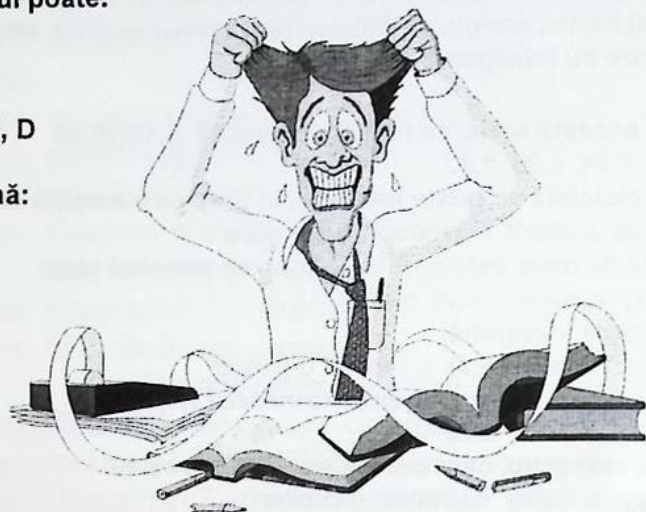
a.italieni b.japonezi c.China d.Asia

47. Ce cuvânt nu aparține acestui grup?

a.Constanța b.Brașov c.Periș d.Cluj

48. Luna este pentru Pământ așa cum Pământul este pentru:

a.sateliți b.soare c.Venus d.spațiu

49. 186.000 de mii pe secundă reprezintă:

a. viteza luminii b. o lege în care putem crede c. viteza sunetului d. prea ciudat

50. În această serie, ce număr urmează? 1, 3, 2, 4, 6, 5, 7

a. 6 b. 8 c. 9 d. 10

Analiza testului

Valorile normale ale coeficientului de inteligență sunt între nouă și 120. Fiecare răspuns corect se notează cu 3 puncte. Dacă vă situați sub 90 de puncte, nu vă faceți probleme! Întotdeauna există cineva mai prost... pregătit! Dacă vă situați peste 120, iarăși nu vă bucurați, pentru că în viață nu reușesc întotdeauna oamenii inteligenți!

Dacă reușiți 150, ar trebui să vă fie rușine, pentru că ați trișat... Succes!

Răspunsurile corecte la testul de inteligență

1.C	6.B	11.A	16.B	21.A	26.B	31.D	36.B	41.B	46.D
2.c	7.d	12.b	17.c	22.a	27.c	32.a	37.b	42.d	47.c
3.b	8.c	13.a	18.c	23.b	28.d	33.b	38.b	43.d	48.b
4.a	9.d	14.c	19.b	24.d	29.b	34.d	39.b	44.b	49.a
5.d	10.c	15.d	20.b	25.c	30.a	35.c	40.b	45.b	50.c

Frumusețea bobocilor

Munteanu Andreea - IXD
premiul I

Petrovici Laurian - IXB
premiul I

Cârstea Mihaela - IXC
sensibilitate

Dincă Oana - IXC
eleganță

Dicuseară Georgian - IXD
sensibilitate

Comșa Alexandra - IXC
dance

UTILITĂȚI INTERNET

Alexandru Marinescu XA

VIRTUAL DUB – Program ce permite editarea filmelor în format DivX. Acest program este foarte folositor în cazul se dorește reducerea mărimii unui film în scopul copierii acestuia pe un CD . Acest program spre deosebire de altele nu necesită un timp mare de renderizare a rezultatului finit . Adresa la care puteți găsi acest program este <http://www.virtualdub.org> .

KAZZA - Succesorul cunoscutului Morpheus este un program peer-to-peer care funcționează pe tehnologia FastTrack . Acest program nu este nimic altceva decât un mijlocitor între mai multe persoane care își pun la dispoziție datele pe care le au la dispoziție pe calculator . Spre deosebire de Napster cu Kazaa se poate face transfer de fișiere tip imagine , video , documente , imagini de cd-uri . Atenție însă pentru că folosirea acestui program va face calculatorul vulnerabil prin deschiderea anumitor porturi . <http://www.kazza.com>

...Adrese utile...

<http://www.versions.com> – Acest site oferă informații despre ultimele versiuni ale celor mai cunoscute programe existente pe piață

<http://blacksun.box.sk> – Intr-un cuvânt totul , mai detaliat tutoriale de hacking, cracking, irc , networking , carding , linux , tips&tricks windows 95 , windows 98 si multe altele .

<http://www.downloads.com>- Multe programe shareware , freeware informații despre acestea , prețuri pe diferite site-uri de shopping online si alternativa de a le descărca de pe FTP-uri diferite.

<http://proxys4all.cgi.net>- O lista enormă de proxy-uri care ofera un grad diferit de anonimitate(in funcție de dorința) , pentru porturi diferite începând cu 80 si terminând cu 8888.Un alt site de acest gen mai este si <http://www.antiproxy.com> sau <http://www.atomintersoft.com> .

<http://www.astra0.net> – Un loc în care iti poti crea o casuță de e-mail. Interesant la acest site este tema (ușor macabră) si design-ul cu ajutorului căruia a fost realizată tema.Un plus al acestui site este faptul ca e-mail-ul creat aici nu este recunoscut ca fiind free .

<http://www.opensound.com>- Acest site conține o aplicație care conține driverele pentru mai multe tipuri de plăci de sunet pentru sistemul de operare Linux. Dezavantajul este că această aplicație este shareware,

ea expirând în decurs de 30 de zile , dacă nu îi este aplicat un cod . Site-ul este util totuși pentru faptul că în baza de date a aplicației se afla o multitudine de plăci de sunet .

<http://www.appz3000.com>- Loc de download a programelor crack-uite. Contine o multitudine de programe sortate dupa data apariției lor în baza de date a site-ului.

Limbajul chatului

(Simboluri selectate de prof.Bădicioiu)

Ce este chatul? Este un alt mod de a comunica online, la orice distanță terestră, în direct, prin intermediul calculatorului, cu una sau mai multe persoane. Numai că în loc să vorbești, scrii (*laslezi*). Chatul este folosit adeseori pentru a face cunoștință cu oameni care au aceleași preocupări ca și tine. Pentru a comunica însă mai bine și mai rapid, se folosește un limbaj al chat-ului, de fapt un cod de semne, poate cel mai recent al omenirii. Vă voi prezenta câteva din aceste semne care se folosesc de o vreme pe diferite rețele de chat.

#:-) = o zi proastă

:-) = am răcit

:-) = cu ochii în patru

:-> = ha, ha, ha!!!

:-*) = glumeam doar...

:-* = sărut

:-> = zâmbet discret

;-) = a face cu ochiul

;-)* = cenzurat

:(= nu-i distractiv

;) = e foarte distractiv/sunt fericit.

%+{ = pierdut pe drum

Expresii utile (prescurtări);

asl - ani/sex/localitate

r - Are, sunt

DL = download(a descărca)

FAQ = întrebări uzuale(Frequently Asked Questions)

[] = îmbrățișare

ILY = te iubesc!(I love you!)

L8R = mai târziu(later)

LOL = a râde în hohote(Laughing Out Loud)

Morf? = băiat sau fată(male or female?)

Pls = te rog(please!)

10x sau TNX = mulțumesc(thanks!)

w8 = așteaptă(wait)

u = tu(you)

Cum îți exprimi sentimentele?

:< = furios

B4N = la revedere (bye for now!)

:- (= față posomorâtă

<:! = greu de cap

:- (= față posomorâtă cu nas

ADRESE UTILE sau INTERESANTE

Jumtv.com

Lupii.as.ro - pag. a galeriei Petrolului

as.ro - server de pagină

appz 2002.com - realiz. pag. gratis

haz.ro

pairc.com - add-on la Mirc, care îl convertește în P.n.P

icq.com - peste Mirc

top 100.ro

trafic.ro

hit 100.ro

webteana.ro

webdesign.ro

tifonet.it

zeero.ro

mydomain.myx.net- dacă ai abonament la connex îți poți lua ".ro"

internetics.ro

emoka.ro

gruppobrusco.it

referate.ro

rotten.com

rhp.ro

www.selectiv.ro - linkuri mulde, descărcări gratis

Perlele profesorilor

(culese de pe internet de prof. Bădicioiu)

- ✓ La ora de geografie: Lacul Roșu nu se numește roșu pentru că este roșu, ci pentru că așa i se spune.
- ✓ V-am jignit eu vreodată, tâmpiților?
- ✓ Profesorul de sport ajută o elevă să sară peste capră: "Haide, nu-ți fie teamă. Desfă picioarele, că de restul mă ocup eu."
- ✓ Vă șterg una de vă iese părul prin căciulă.
- ✓ La împărțirea manualelor: "Limbile vi le dau profesorii x,y,z..."
- ✓ La ora de latină: "Silva, silvae, ne vedem la toamnă tataie..."
- ✓ Domnișoară, nu ai cei 17 ani de acasă!
- ✓ Vreau să-l termin pe Ștefan cel mare ora asta!
- ✓ Nu mai molfăi guma că îmi clănțâne creierii!
- ✓ Stai pe Pământ și nu știi ce se întâmplă în Cosmos, vis-a-vis de tine.
- ✓ Dacă vrei să o faci pe maimuța, treci aici în locul meu.
- ✓ Între corpul tău și pământ există o atracție fatală, domnișoară.
- ✓ Când vin, să găsesc absenții pe catedră.
- ✓ - Elev, de ce râzi?
- Fiindcă i-ați făcut tâmpiți pe colegii mei.
- Dar nu i-am făcut eu...
- ✓ Nu te uita la mine, că nu ai ce vedea!
- ✓ Logarithm zecimal în bază trei.
- ✓ Ai părul mare și ți-a mâncat din creier.
- ✓ Ați adormit cu toții... Vouă vă trebuie centură de siguranță... Să nu cădeți din bancă...
- ✓ Ai împuțit toată clasa cu parfumul ăla de tărfa! Numai tu și nevastă-mea ce vă dați cu așa ceva.
- ✓ Eu nu pot să îmi țin orele, pentru că la voi e pauză în timpul orei mele.
- ✓ Vreau să-l termin pe Bolintineanu ora asta!
- ✓ Dacă vrei să faci pe prostul, te rog să vii aici în locul meu...
- ✓ Această leamă o să răscolească multe conștiințe de ale dummneavoastră.
- ✓ Cine nu vibrează puțin la formula: $\exp(i\pi) = -1$ e un sceptic fără scăpare.
- ✓ Folosim această minunată schimbare de variabilă.
- ✓ Făt-Frumos din corcoduș, ia zi tu lecția!
- ✓ Geografia este un obiect care zboară de la est la vest prin urechile elevului.
- ✓ Faceți liniște, că vă leg de păr și vă duc în piață ca legături de pătrunjel.
- ✓ Par destul de dese, deși sunt rare, chiar foarte rare. În realitate numărul lor fiind infinit.
- ✓ Să fiți suple și frumoase, zdrene și vapoase!
- ✓ Să-mi aduci aminte să-ți dau o palmă la sfârșitul orei!
- ✓ Dacă nu tăceți, vă bag limba-n gură!
- ✓ Vreți să vin în costum de baie ca să învățați?
Răspuns: Daaaaaaaaaaaaa...
- ✓ X... e cea mai frumoasă variabilă din lume.
- ✓ Scârț Marito, mâine-i bal!
- ✓ Dacă nu înțelegi, dă-ți în judecată strămoșii.
- ✓ Să-l scoatem pe cetățeanul X din ecuație.
- ✓ Cine se simte prost, să vină lângă mine!
- ✓ Tatăl era avocat, mama moldoveancă.

CUM SĂ TE ÎMBRACI PENTRU A STRĂLUCI ORICÂND

CULORILE ANOTIMPURILOR

IARNĂ	VARĂ	PRIMĂVARĂ	TOAMNĂ
Alb	Alb liniștitor	Alb ivoriu	Alb stridie
Negru	Bej trandafiriu	Bej cald	Bej cald
Petit-Gris	Gri-bleu	Camel deschis	Camel
Gri pur	Maro trandafiriu	Maro auriu	Maro închis
Maro închis	Bleumarin gri	Gri cald	Bronz
Bleumarin	Albastru mediu	Auriu limpede	Auriu
Albastru pur	Albastru pastel	Bleumarin limpede	Albastru ou-de-rață
Albastru gheață	Albastru aqua	Albastru pur	Albastru păun
Albastru turcoaz	Galben deschis	Albastru brebenoc	Albastru brebenoc
Galben limpede	Verde albastru	Turcoaz	Turcoaz
Verde pur	Verde pastel	Galben auriu	Auriu gălbui
Verde smaragd	Roz trandafiriu	Galben cald	Verde măslină
Verde pin	Roz albăstriu	Verde gălbui	Verde jad
Roz cald	Roz pastel	Verde deschis	Verde gălbui
Roz gheață	Prună	Piersică	Portocală pur
Purpuriu	Levănțică	Roz limpede	Ruginiu
Purpuriu regal	Orhidee	Caisă	Roz somon
Roșu(vișină putredă)	Roșu liniștitor	Violet mediu	Portocaliu roșu
Roșu albastru	Zmeură	Roșu portocaliu	Roșu tomată
Roșu pur	Indigo	Roșu aprins	

MODA ESTE UN PRETEXT DE A TE UITA LA... SUBTEXT

Scrisoare a scriitorului Mircea Cărtărescu adresată profesorului Bădicioiu Laurențiu/30 aprilie 1999

Precizăm că, din totalul celor 11 întrebări, nr. 9 și 10 au fost formulate de Cosmin Pavel, fost elev strălucit al liceului nostru, actual student la arhitectură.

1. Cum vă iubiți țara?

Foarte mult, dar nu știu despre ce țară este vorba.

2. Vă plac păianjenii?

Cui nu-i plac? Eu îi prefer crocanți, rumeniți doar un pic la cuptor și cu puțină maioneză. Un copănel de tarantulă, dat prin mujdei, e visul oricărui gurmand.

3. Ce reprezintă pentru dumneavoastră spațiul bucureștean?

Ceva gen B.U.G. Mafia: un ghetou plin de găști, de drogați, de șmenari și de fete, niște troleibuze în care miroase urât, iar în rest blocuri, blocuri, blocuri...

4. Comentați cuvântul "dor".

Am auzit odată o moldoveancă spunându-i alteia, într-o gară uitată de lume: „Mi-i dor di... ca di mama. De la „fluieraș de os mult zice duios”, e cel mai frumos lucru pe care l-am auzit spus în limba română.

5. Ce sentiment considerați a fi cel mai înălțător și pe care îl credeți cel mai înjositor?

Sentimentul cel mai înălțător mi se pare dragostea. Cel mai înjositor-același.

6. Ați obținut tot ce v-ați dorit și la timp?

N-am obținut chiar tot. Vila mea nu are decât 18 camere, iar eu am nevoie ca să respir de cel puțin 24. Dar am obținut la timp.

7. Vă plac premiile? De ce ați luat așa de multe?

Îmi plac foarte mult premiile și am luat așa de multe pentru că am învățat bine (nu ca tine care citești acum, și care preferi să mergi la bairamuri. De-asta n-o să iei și tu premii. Sîc!). Mircea Cărtărescu se adresează aici direct cititorilor, elevilor liceului nostru. (n.r.)

8. Credeți că literatura este în esența ei un scop în sine sau mai degrabă un mijloc prin care eul creator se revelează exteriorului?

Nici un scop, nici un mijloc. Literatura este, așa cum spune fetița mea, "ceva cu halva, care nu-i de mutra ta."

9. Cum v-ați imagina un roman care să se refere exclusiv la nimic?

Ar fi un roman despre România de azi, despre realizările poporului nostru.

10. Cât este trudă și cât este har în cărțile dumneavoastră?

Acum, ca să fiu sincer cu tine, trudă nu prea e. Mai mult trudește un elev într-o oră de teză, decât un scriitor în toată viața lui. E greu să scrii o carte? Nici pomeneală. E ca și când ai croșeta un mileu: ochi după ochi, până când totul e gata. Cât despre har, nu știu decât că, atunci când termin o carte, îmi zic: "Har Domnului că s-a terminat!"

11. Cum a fost ca elev al Liceului Dimitrie Cantemir din București?

Era foarte bine. Nimeni nu învăța nimic. Era neplăcut că pe atunci trebuia să purtăm uniforme. Din liceu n-am mai purtat niciodată cravată.

Mircea Cărtărescu, 30 aprilie 1999

Reacție recentă a scriitorului față de receptarea lui de către elevii care îl studiază în manualele de gimnaziu și liceu.

Aflat la Iași, la "Sărbătoarea cărții - Lire en Fête", organizată de Centrul Cultural Francez și Muzeul Literaturii Române la Casa Pogor, Mircea Cărtărescu a fost întrebat, între altele, despre cum privește faptul că figurează cu un text în manualele de gimnaziu. Mircea Cărtărescu a dat un răspuns care poate fi interpretat ca o despărțire de termenul de postmodernism, atât de vag și controversat: "Este imposibil ca un copil de gimnaziu să înțeleagă ceva din textul acela, când abia teoreticienii s-au lămurit ce e cu postmodernismul. De altfel, eu nu țin neapărat la ceastă etichetă, dar, cum noul curent literar trebuia să se numească cumva, i-am spus postmodernism. Deși, în chip real, el nu înseamnă decât înnoire."

(Mărturia este preluată din ziarul Adevărul din 22 octombrie 2002)

INEDIT!

Scrisori ale lui Mihai Eminescu către Veronica Micle

Din volumul intitulat *Dulcea mea Doamnă/ Eminul meu iubit*.

Corespondență inedită Mihai Eminescu-Veronica Micle, apărut în 2000 la editura Polirom Iași, publicăm câteva scrisori ale marelui poet, necunoscute până deunăzi și de nimeni bănuite. 93 de scrisori adresate de Eminescu Veronicăi Micle, 15 adresate de Veronica Micle lui Eminescu, 2 ale Veronicăi Micle către Harieta Eminovici, sora poetului și o scrisoare foarte scurtă a lui Maiorescu către Eminescu. Până acum se știau 18 scrisori ale lui Eminescu (dintre care 5, editate de Octav Minar, contestate) și 48 ale Veronicăi Micle. Acestea reprezintă un eveniment literar excepțional. Nu există dubii în privința autenticității textelor. Iată câteva dintre ele:

Iubirea pe aripi de... hârtie

„Dulcea mea Veronicuță șirată și cochetă și ușurică și popotică” (scris. 10, 15 dec. 1879)

„Veronică dragă, au n-am fost noi prea fericiți într-o lume în care fericirea nu poate exista? Este în lumea asta destul loc pentru atâta iubire câtă o avem?” (scris. 6, 31 oct. 1879)

„Iubește-mă și iartă-mi păcatele, căci tu ești Dumnezeuul la care mă închin.” (scris. 6, 31 oct. 1879)

„Căci te iubesc ca un nebun și te voi iubi și mort, draga, dulcea, încântătoarea mea Veronicuță.” (scris. 12, 29 dec 1879)

„Bate-mă, poreclește-mă rău, ucide-mă, numai iartă-mă după aceea.” (scris. 12, 29 dec. 1879)

„Am să te omor dezmiardându-te, hoț și nebun ce ești.” (scris. 14, 5 ian. 1880)

„(...) Atât mi-e dor, de grozav de dor de tine...” (scris. 20, 18 februarie 1880)

„Ți-am spus: viața mea s-a încheiat; ea n-are nici farmec, nici înțeles fără tine.” (scris. 42, 12 februarie 1882)

„Te sărut și te rog, te rog de mil de ori nu te supăra încă, până ce nu ne vom vedea.”

„Când ne-om vedea te poți supăra, că am eu ac de cojocul tau, mîțță, mîțță, mânca-ți-aș ochii!” (scris. 49, 17 martie 1882)

„Momotelul meu cel moțat și împintenat, când vezi că sunt ursuz, crede că sunt pentru că nu ești aici.” (scris. 49, 17 martie 1882)

„Și, cu toate acestea te-aș mânca de dragă ce-mi ești, cochet și blondineto.” (scris. 27, 22 martie 1880)

„Când te culci, gândește-te la mine... Și lasă-mă să te pup, mânca-ți-aș ochii tăi cei lucii de pisică și să te dorlotez ca pe un pui ce ești tu, puiul dulce și pe vecii vecilor a lui

Emin (scris. 65, iunie 1882)

„Momotelule, îți sărut mâinile tale cele mici și genunchii tăi cu gropite și gura ta cea dulce și părul și ochii și coatele și toată, toată te sărut și te rog, te rog mult să nu mă uști deloc, deși poate tocmai când vei ști că te iubesc, nu vei mai pune nici un preț pe iubirea lui.”

Emin (scris. 66, iunie 1882)

„Nu înțelegi că-mi ești dragă de te-aș mânca de vie, ștrengărițo, și tocmai de aceea sunt gelos.” (scris.69, 5 iulie 1882)

„Măi fato nebuno și drăgălașă, și zi e pozitiv că eu te înșel, că te uit, că-mi ești dragă numai pe cât te văd cu ochii? Mânca-ți-aș ochii tăi cei dulci nebuno, dar te iubesc cu sufletul.” (scris.80, august 1882)

„Cuță scumpă și îndumnezeită... tu care ești stăpâna mea și singura credință-n lume.” (scris.14, 5 ianuarie 1880)

„Pe pezevenchiul cel de grec (Caragiale,n.r.) nu-l mai primi, te rog; sau dacă-l primești - te oblig să fie și Câmpeanca de față, pentru că nu voi - să rămâi tu, om sincer și adevărat, incapabil de viclenie, sub impresia acestui șarpe veninos, acestei arhicanalii ingrâte, mincinoase și spioane (....) Ce mai are a-ți spune azi, când [a] aruncat asupra fericirii noastre cea mai neagră injurie mortală pentru amândoi?” (scris.39, 17 februarie 1882)

The Nation's Poet

A recent collection sparks debate over Romania's "national poet"

The poet Mihai Eminescu (1850-1889) is probably the most disputed character in Romanian culture, especially owing to post-Communist reforms in education. In the old school textbooks, he was described as "the national poet," "the most important figure in Romanian culture," "the unmatched poet" and "the star of universal spirituality." Needless to say, his work was considered to be above any kind of critical research.

The lovers meet

Eminescu met Veronica Micle while he was in Iași - or, according to some historians, still a student in Vienna. Veronica was a member of the local bourgeoisie, the wife of a much older man and mother of two daughters. An active figure in society life, she hosted a literary salon and wrote poetry and short stories herself. Veronica's romance with Eminescu started some ten months before her husband's death in 1879. Veronica was thrilled to become "the official muse" of the poet, who was not only very famous, but also a romantic lover, showering her with flowers and poetry. However, their relationship—which came to an end in 1883—was a complicated one, as they lived in different cities and were not able to see each other for months at a time(...)

Eminescu never kept a diary. His biography has been reconstructed from the accounts of his contemporaries —accounts that often contradict each other. Some described him as a solitary man, a melancholic figure, always living in poverty, always tormented and absent-minded—a daydreamer and a visionary. Others claimed that he was, to the contrary, a man with a rich social life, a funny, even talkative character, who enjoyed beautiful ladies and good wines, going to parties and dancing, and who "wore the cutaway elegantly."

Love letters published a century later

Eminescu's letters are therefore priceless for literary historians, offering a chance to better understand Eminescu's real personality(...)While reading these pages, one has the feeling of violating a very private thing, because the letters were never meant to be published. They are not literary works, but just the usual kind of intimate letters between lovers. The relationship between Eminescu and Veronica seems to have the intensity of teenage love.

Inflamed, passionate words of love are followed by very practical considerations about money, mutual acquaintances and even political matters. After a fight, they address each other in a very cold manner as "Lady" and "Mr Eminescu" and accuse each other of being insensitive, unfaithful and cruel. After they reconcile, they write about eternal love and marriage.

The Romantic ethos

The Romantic ethos of the letters is undoubtedly owing to the sentimental culture of the time. Eminescu writes: *"Veronica, sweet Veronica, the moment you stop loving me, I will die... You gave me golden days... you are the God to whom I pray."*

Why Eminescu and Veronica never married

After all, what stopped them from getting married, as they were planning? It was claimed that Titu Maiorescu, a major critic and prominent political figure of the time, who was also Eminescu's protector, had prevented him from marrying Veronica because "he wouldn't cry so beautifully anymore." However great Maiorescu's influence upon Eminescu, it is hard to believe that this was the real reason. Instead, the letters suggest three other possible explanations. First, Eminescu does not trust Veronica enough: *"Forgive me, but whenever you tell me about your suitors, you make my heart ache."* It is true that she consciously fuels his jealousy in an attempt to make herself more desirable in his eyes. She tells him about the men chasing her and about her latest haircuts or fashion acquisitions.

I wanted to make some changes, so I cut my hair à la Vienoise and I dress it every day, finally I bought a Néniche hat and Louis XV boots and some other trifles, there is only one thing that bothers me - it is extraordinarily cold in Iasi, and I cannot go for walks when I choose(...) You ask me when we will be united forever. I answer you: as soon as possible. I only want you to consider whether this "official" union is feasible, unless my position is reasonably secured.

Last, but not least, it seems that Eminescu avoids domestic happiness because he prefers to keep Veronica as an ideal image, a muse both desired and beyond human reach. He speaks of "being doomed" and finds strange pleasure in condemning his own feelings: *"Isn't our love an abnormality in the world's state of things, an abnormality for which they try to punish us?"*

Controversy is sparked

A huge media scandal ensued. The pros and cons were discussed in dozens of books, hundreds of articles, as well as on TV and radio shows.

Articol preluat de pe Internet

Câteva dintre precedentele numere ale revistei

Existențele? Răspunsul nostru la neputința de a pipăi infinitatea spațiului.

Complexul este pur și... simplu o asociere de impulsuri, o organizare de care avem nevoie pentru acțiunea noastră cotidiană.

1. Complexul de inferioritate.

Sentimentul de inferioritate este resimțit profund în timpul copilăriei timpurii (între doi și trei ani) deoarece copilul este mai fragil, mai puțin puternic și experimentat decât adultul. În același fel un tânăr student se simte inferior față de profesorul său, un tânăr angajat într-o firmă față de patronul experimentat, etc. Acest sentiment de inferioritate, cu totul normal, va determina copilul, studentul sau adultul să facă eforturi importante pentru a reduce progresiv diferența. Însă adeseori sentimentul de inferioritate resimțit în prima copilărie nu se șterge decât parțial. Copilul care devine adult se obișnuiește într-un fel să se considere inferior dar, mai ales, el acționează ca și cum ar fi într-adevăr inferior. Sentimentul de inferioritate se transformă în complex de inferioritate. Complexul poate fi trăit ca acceptare, individul renunțând să înfrunte obstacolele, încercând să treacă neobservat. Poate fi trăit și prin compensare, ca tentativă de echilibrare a inferiorității într-un domeniu, prin rezultate deosebite în alt domeniu și de denigrare sistematică a celorlalți. Se poate manifesta și supracompensarea: individului nu îi mai este de ajuns să fie superior într-un domeniu. El vrea să fie cel mai puternic în toate domeniile și să stămească permanent admirația anturajului său. Astfel complexul de inferioritate se transformă într-un complex de superioritate.

2. Complexul de abandon.

Originea complexului este sentimentul (adevărat sau fals) unei privări de dragoste (maternă în majoritatea cazurilor) în perioada copilăriei timpurii, atunci când copilul are cea mai mare nevoie de ea pentru dezvoltare: despărțire, înțărare, plecarea la școală, moartea unui părinte, mamă prezentă fizic, dar absentă psihic etc.

Consecința complexului de abandon este că absența celui iubit este insuportabilă psihologic. "Abandonatul" simte un gol existențial. El are o permanentă nevoie de armonie, o sete insatiable de dragoste. În afară de aceasta, el dramatizează semnele de dezinteres ale celorlalți față de el. Complexul poate fi trăit ca acceptare: "sunt respins, negat". Este scenariul victimă care așteaptă un salvator ideal (Făt Frumos). Poate fi trăit prin compensare, care s-ar traduce prin: "Eu sunt cel care respinge", individul evitând orice atașare, schimbând partenerii de îndată ce simte că s-ar creea o legătură de care se teme. Poate fi trăit prin supracompensare, în acest caz existând proiecția sentimentului asupra celorlalți: "Oamenii sunt ingrați, după tot ce fac pentru ei". Abandonatul are grijă de abandonat, se sacrifică pentru ei, în speranța de aprimi dragoste în schimb.

3. Complexul de culpabilitate.

Complexul se formează tot în perioada copilăriei, având cauze diverse, mai ales:

- o culpabilizare excesivă a părinților, mai ales dacă este însoțită de amenințări sau de șantaj afectiv.
- o violență excesivă contra unui adult considerat ca prea puternic sau o nefericire care coincide cu un gust de violență al copilului.
- persistența fenomenului oedipian.

Mai târziu, cel care trăiește acest complex, va încerca într-un mod mai mult sau mai puțin permanent și difuz, sentimentul durerii de a nu fi în acord cu normele mediului, chiar dacă aceasta nu corespunde cu realitatea.

Complexul poate fi acceptat ca autopedepsire pasivă, condusă de eșec, individul prevăzând neliniștit eșecul și făcând totul pentru ca el să se întâmple. Poate fi trăit prin compensare, individul făcând greșeli și aruncând răspunderea asupra altora, sau ca supracompensare, existând o autojustificare permanentă și o agresivitate orientată asupra unui obiect exterior, unei persoane, unui grup, acuzate de toate relele. Individul se identifică bucurându-se cu virtutea.

4. Complexul lui Oedip

Acest complex se naște din raporturile dintre copii și părinți. Apare în mod normal în timpul copilăriei, dar trebuie mai apoi să dispară progresiv, dacă se realizează un echilibru între părinți și copii. Acest complex este cel mai anevoios de descifrat, este subiectul tabu care are consecințele cele mai intense pentru că implică trei persoane: copilul și cei doi părinți de sexe opuse. Impactul său fundamental a fost resimțit încă din antichitate și el a fost transpus în manieră alegorică în Legenda lui Oedip.

Reamintim în câteva cuvinte celebra legendă: Oedip se căsătorește cu mama sa Iocasta (fără să știe că era mama sa) după ce l-a ucis pe tatăl său Laios (fără să știe că era tatăl său), apoi, aflând eroarea, își scoate ochii pentru a se pedepsi și părăsește Teba orb și condus de fiica sa, Antigona.

Legenda traduce simbolic realitatea care nu are acest caracter tragic, dar ea traduce bine intensitatea complexului. În realitatea cotidiană rezultă, schematizând:

- un băiat care își iubește mama, o vrea numai pentru el, devine gelos pe tatăl său și vrea să-l îndepărteze, devenind agresiv față de el; are remușcări și se simte vinovat. Dacă evoluția sa se va produce normal, complexul va fi "lichidat", băiatul renunțând la dorința de a-și „zdrobi” tatăl spre a-l lua drept model.
- o fată care își iubește tatăl, îl vrea numai pentru ea, devine geloasă pe mama sa și vrea să o îndepărteze, devenind agresivă față de ea; are remușcări și se simte vinovată. Rezolvarea este de asemenea renunțarea la dorința de a-și „zdrobi” mama, pentru a se identifica cu ea.

În final se poate estima că abordarea psihologiei profunzimilor este destul de anevoiasă dar efortul merită făcut, ținând cont de faptul că totul rămâne deschis deoarece conștientizarea aprofundată asociată cu voința de a evolua ne permit cu certitudine să avansăm. Este posibilă nu numai debarasarea de complexe, dar și integrarea lor mai bună, altfel spus, a nu mai fi sistematic în voia lor.

Să fii cel mai bun!

Pe data de 7 octombrie 2002 s-a desfășurat faza pe localitate la mini-fotbal (fotbal pe teren redus – teren de handbal), număr de jucători: 5 jucători de câmp și un portar. Echipa liceului "Gr. Tocilescu" s-a calificat la faza județeană învingând echipa liceului "Tase Dumitrescu" cu scorul de 5-2, la pauză 3-0.

Din echipa liceului nostru au făcut parte elevii: Georgian Blăgoi (căpitan), Georginel Stoica, Ionuț Scoruș, Florian Goia, toți din clasa a XI a D, Marian Ana (XII B), Ion Lupu (XI A), Ionuț Toma și Georgian Bucheariu (XII A), Cosmin Zafiu și Cipria Dorobanțu (XI D), Marius Petria (X D), Karol Gioroc (XI A).

Jucând pe postul de fundaș central, Georginel Stoica a jucat calm și sigur pe el dând încredere echipei, a dominat în duelurile aeriene cu atacanții adversi și a dat câteva pase decisive din care s-au marcat două goluri. Georgian Blăgoi a impresionat prin tehnică și combativitate, a jucat pe postul de atacant dreapta, a marcat două din golurile echipei și a mai creat 2 – 3 faze de gol. Punctul lui slab este la capitolul disciplină, cu 7 minute înainte de fluierul final fiind eliminat; a lăsat echipa în cinci jucători la scorul de 3-2 și numai angajamentul total al colegilor și spiritul lor de sacrificiu au dus la un deznodământ fericit. Cosmin-Bill, cum îi spun colegii – este "mic la stat dar mare la sfat". M-am gândit mult înainte de a-l selecționa dar tehnica, capacitatea lui de efort și nu în ultimul rând inteligența din joc m-au făcut să-i dau o șansă. Dacă până acum mai aveam dubii în ceea ce privește gabaritul jucătorilor, Cosmin a arătat că dacă ai "o inimă mare" poți suplini diferența de talie. După ce Georgian Blăgoi a fost eliminat, a rămas singurul nostru atacant. A jucat retras în fața apărării și a plecat pe contraatac atunci când a avut ocazia. Cu 5 minute înaintea finalului, la unul din contraatacuri Cosmin a dat golul prin care ne-am desprins la 4-2 și "a turnat plumb în picioarele adversarilor". În poartă, Ionuț Toma a jucat calm și curajos, a salvat echipa din 2-3 faze critice. Putea juca la fel de bine și ca jucător de câmp. Dacă se va specializa pe postul de portar sau de jucător de câmp este o enigmă pe care va trebui să o dezlegăm împreună. Neavând stângaci a trebuit să improvizăm pe partea stângă. Aici a jucat un alt Georgian, Bucheariu, care s-a bătut, a alergat, a degajat – un adevărat jucător de bandă cum ar spune unii. Uneori furat de fază ajungea pe partea dreaptă unde probabil îi este mult mai convenabil să joace. Același lucru s-a întâmplat și la câteva faze fixe. Per total, "a pus osul", cum spun fotbaliștii. Avem nevoie de jucători "hotărâți" ca el. Marian Ana este un jucător tehnic, cu gabarit. Ar trebui să încerce să-și pună în valoare aceste atuuri. Este omul în care îmi pun multe speranțe pentru faza județeană. Ion Lupu este un jucător tehnic, "bine pus pe picioare", a fost folosit ca fundaș

stânga. A jucat puțin pentru că echipa trimisă în teren "a mers bine". Cine are curajul să schimbe o echipă care joacă bine? Și el este un jucător care – sper – va striga prezent la faza județeană. De felicitat sunt și Ionuț Scoruș, Florian Goia și Marius Petria, evoluând bine în minutele cât s-au aflat în teren. Karol Gioroc este un suflerist cu un caracter puternic, care vrea să le facă pe toate. Se remarcă prin combativitate dusă până la limita regulamentului. Cât timp a jucat, a "arat terenul", a apelat la 2-3 procedee de lupte libere și a făcut câteva "complimente" colegilor de la Liceul Agricol. Cu mai multă disciplină în joc, cu mai multă stăpânire de sine poate să fie o variantă. XII D Ciprian Dorobanțu este un elev cu calități motrice deosebite (l-am văzut jucând handbal anul trecut la faza județeană), mi-a fost frică să-l folosesc deoarece nu a avut destul timp să se integreze în echipă. La faza județeană vreau să cred că putem conta pe el.

Nici nu vom avea timp să ne bucurăm de această victorie pentru că ne așteaptă alte confruntări. Pe data de 01.11.2002 fetele de la "Liceul Teoretic Mizil" au primit vizita colegelor de la "Liceul Teoretic Urlați" pe care le-au învins cu 19 – 11. Ele încearcă să se califice pentru faza județeană la handbal unde au fost prezente în ultimii 4 ani (de două ori locul 3). Ne va fi greu deoarece echipa este în construcție, trei dintre jucătoarele de bază și de valoare – Manuela Micu, Nicoleta Grigore și Alexandra Barbu sunt acum studente. Sperăm ca Mihaela Buzu (căpitanul și liderul echipei), Alina Negoită (XII A), Georgiana David (XII B), Alexandra Dobrescu și Nicoleta Toloanca (XI D), împreună cu noile lor colege: Ana - Maria Cravcenco, Florentina Cătună, Mariana Tudor, Alexandra Ghinea, toate de la X D, Ioana Dinu (X A), Zenovia Netcu (X C) să treacă cu bine acest dificil examen. Îmi pun mari speranțe în tandemul Mihaela Buzu (conducător de joc) și Alexandra Dobrescu (pivotal). Succes fetelor!

La ciclul gimnazial am ales pentru a reprezenta "Liceul Teoretic" echipa de mini – fotbal. Faza pe zona Mizil – urban a avut loc pe data de 07.11.2002. Componentii echipei au fost: Stelian Miroslav, Anton Grigore, Sorin Merezeanu, Marian Pleșa, Petre Cioiu, Lambă Cosmin și Răzvan Zăinescu. Scorurile au fost următoarele: Școala nr. 1 - Liceul Teoretic: 3-2 și Școala nr. 3 - Liceul Teoretic: 5-1. Problema cu care ne confruntăm la clasele mici este aria de selecție foarte mică, o singură clasă pe an de studiu în timp ce colegii noștri dispun de trei - patru clase. La clasele mici se prefigurează pentru la anul o prezentare în competițiile de handbal fete, în clasa a VII-a fiind câteva eleve cu certe calități.

Nu pot încheia acest articol fără a aduce în discuție o veche și grea problemă cu care ne confruntăm – baza materială. Cu toate că s-au făcut eforturi deosebite, cu toate că am fost înțeleși de toate colectivele de conducere ale Liceului Teoretic "Gr. Tocilescu", cu toate că progresele realizate pe această cale în ultimii 10 ani au fost enorme – suntem mult, incomparabil de mult în urma liceelor cu care ne confruntăm la nivelul județului.

În timp ce catedrele de educație fizică din marile licee din Ploiești, Câmpina, Breaza, Plopeni rulează zeci de milioane de lei, au săli de sport și vestiare de ultimul tip, materiale sportive numeroase și de calitate, chiar autocare speciale atunci când fac deplasări și alte autocare pentru suporteri (Liceul "Dimitrie Cantemir" Breaza), noi facem mari eforturi pentru a cumpăra câteva mingi de cauciuc, elevii noștri se dezechipează la toaletă, cu greu am făcut rost de două rânduri de echipament fără de care nu poți participa la competiții și acestea, purtând urmele "confruntărilor", deplasările se fac pe banii copiilor, "Bacalaureatul" s-a desfășurat cu cronometre și rulete puse la dispoziție de profesorii de educație fizică și sport iar baza sportivă este la limita acceptabilului. Aceasta a și limitat posibilitatea lor de a alege la probele de bacalaureat.

Nu vreau să critic pe nimeni, aceasta este o constatare și cruda realitate. Și când te gândești că și

accesul la aceste minime condiții îți este uneori blocat (conduce sparte, materiale depozitate pe terenurile de sport sau în sala de sport, lipsa nisipului din groapă), performanța nu mai rămâne decât un vis frumos, un vis în care acești copii minunați nu au încetat să creadă. Oameni mari dați o șansă copiilor ! Ei încearcă să-și transforme visul în realitate.

În final mulțumim tuturor profesorilor din liceul nostru pentru înțelegerea de care au dat dovadă, le cerem scuze pentru micile sau marile neazuri pe care le-am pricinuit. Mulțumim și redactorilor acestei reviste pentru spațiul alocat. Tot mulțumiri adresăm profesorilor Liliana Mihăilă, Mandy Samoilă, Laurențiu Bădicioiu, doamnei contabile Ana Steliana și nu în ultimul rând doamnei directoare Maria Divoiu, care ne-au ajutat la crearea unei asociații sportive și sunt membrii fondatori ai acesteia.

Oprea A. Romeo Alexandru

PLEDOARIE PENTRU MAI MULTE ORE DE ISTORIE

Nevoia de istorie în școală

Progresele ce știința istorică a realizat în timpii noștri fac ca învățământul istoriei să ocupe locul de căpetenie în educațiunea tinerimii școlare.

Obiectul acestui învățământ fiind domeniul vieții întregi spirituale, el trebuie să lucreze asupra copilului în chip îndoit: pe de o parte să deștepte într-însul interesul istoric, să-i ascute memoria și să-i hrănească judecata cu legatura logică a faptelor; pe de alta, să-i cultive inima, să-i nobileze pasiunile, entuziasmându-l pentru tot ceea ce este bine, frumos și adevăr și să-i formeze caracterul.

Dacă pentru primul scop istoria trebuie să se adreseze la mintea copilului, pentru al doilea ea trebuie să știe a vorbi inimii lui; numai astfel se dobândesc acele roade intelectuale și etice, care alcătuiesc scopul suprem al oricărui sistem de educațiune.

Scopul special al istoriei române fiind de a face pe școlar să priceapă starea de astăzi politică și culturală a regatului României, reiese de la sine că, cu cât ne apropiem de Epoca modernă, cu atât trebuie să stăruim mai mult în expunere, fiindcă studiul trecutului într-atât numai folosește, cât poate să ne lumineze prezentul.

Cu aceasta nu voim a zice că istoria trebuie să introducă patimile momentului în sanctuarul ei; menirea sa este de a urmări cu privire liniștită succesiunea evenimentelor și de a găsi taina legilor lor.

Această lucrare însă nu poate fi decât subiectivă, dacă istoria voiește a se ridica mai presus de o înșirare seacă a întâmplărilor; obiective sunt numai faptele încă nerânduite, numai viața reală a prezentului, niciodată însă conspectul trecutului.

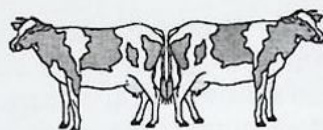
În acest conspect trebuie să se oglindească timpul în care trăiește istoricul, cum și ideile sale. De aceea istoria nu se poate concepe, nici nu poate fi de vreun folos, dacă nu are totdeauna în privire legătura cu prezentul. Trecutul este numai o treaptă pentru priceperea stării și împrejurărilor de astăzi: istoria nu e decât expunerea și aprecierea trecutului prin lumina prezentului.

Mai cu seamă în împrejurări grele un popor se simte inclinat a-și întoarce ochii înapoi, ca să vadă ce au făcut generațiunile trecute pentru apărarea patriei(subl.noastră), a libertăților ei; ca să se însufle de amintirile mari ale trecutului și să se cunoască îndatorat de a păstra cu sfințenie și de a face să crească depozitul ce i-a lăsat: libertatea, onoarea națională, patria și jertfa pentru mântuirea ei.

Grigore G. Tocilescu

(Prefață la Manual de istoria românilor pentru școlile secundare de ambe - sexe, București, 1899; fragmente)

Guvernul și...vacile

FEUDALISM: Ai două vaci. Stăpânul tău îți ia o parte din lapte.

SOCIALISMUL PUR: Ai două vaci. Guvernul ți le ia și le duce într-un staul cu vacile celorlalți cetățeni. Trebuie să ai grijă de toate vacile. Guvernul îți dă atâta lapte cât ai nevoie.

SOCIALISMUL BIROCRATIC: Ai două vaci. Guvernul ți le ia și le pune într-un staul cu vacile celorlalți. Ele sunt îngrijite de foști crescători de găini. Trebuie să ai grijă de găinile pe care guvernul le-a luat de la crescătorii de găini. Guvernul îți dă atât de mult lapte și ouă cât spun regulamentele că ai nevoie.

FASCISMUL: Ai două vaci. Guvernul le ia pe amândouă, te angajează pe tine să ai grijă de ele și îți vinde laptele.

COMUNISMUL PUR: Ai două vaci. Vecinii te ajută să ai grijă de ele și veți împărți laptele.

COMUNISMUL RUS: Ai două vaci. Trebuie să ai grijă de ele, dar guvernul ia tot laptele.

COMUNISMUL CAMBODGIAN: Ai două vaci. Guvernul ți le ia pe amândouă și te împușcă.

DICTATURA: Ai două vaci. Guvernul ți le ia pe amândouă și te închide.

DEMOCRAȚIA PURĂ: Ai două vaci. Vecinii decid cine ia laptele.

DEMOCRAȚIA REPREZENTATIVĂ: Ai două vaci. Vecinii desemnează pe cineva care să-ți spună cine va lua laptele.

BIROCRAȚIA: Ai două vaci. La început guvernul stabilește ce poți să le dai de mâncare și când poți să le mulgi. Apoi te plătește să nu le mulgi. Apoi le ia pe amândouă, îți împușcă una, o mulge pe cealaltă și varsă laptele. Apoi îți cere să completezi formularele pentru a justifica vaca dispărută.

ANARHIA PURĂ: Ai două vaci. Ori vinzi laptele la un preț bun, ori vecinii îți vor lua vaca și te vor omorî.

ANARHO-CAPITALISM LIBERAL: Ai două vaci. Vinzi una și cumperi un taur.

SUPRAREALISM: Ai două girafe. Guvernul îți cere să iei lecții de muzică.

NĂSCUTĂ SUB O STEA NOROCOASĂ / O PERSOANĂ NEIMPORTANTĂ

Este prezentatoarea unor emisiuni Tv foarte urmărite și este apreciată de mulți oameni. Îmi place nu doar pentru că este veselă și frumoasă ci și pentru că își trăiește viața așa cum vrea ea, fără să o intereseze bârfele celor care o urăsc. Este o fire plină de viață, generoasă și cu mult umor (îi place ciocolata!)

O consider foarte inteligentă, elegantă, o femeie care știe cu adevărat să fie sexi. Înaltă, cu ochii verzi, părul șaten roșcat, una dintre pasiunile ei fiind scufundările. Stilul său vestimentar poate fi definit printr-un singur cuvânt: "elegantă." Îi plac hainele cât mai strâmte, mulate pe corp, numai din materiale elastice, pentru a-și pune mai bine în valoare bustul și talia. Nu renunță niciodată la parfumurile și ceasul ei nici atunci când merge la piață. Se consideră una dintre cele mai frumoase femei din România. Punctul sensibil îl constituie parfumurile foarte scumpe iar atunci când primește cadouri își dorește să fie parfumuri precum: Gio Armani, Coco Chanel sau Shu Uimura, cel care nu se găsește în țară. Își cumpără și se îmbracă cu ceea ce îi place, chiar dacă nu este făcut de un creator celebru. Totuși, creatoarea ei preferată este Doina Levița.

Chiar dacă are picioare superbe, de invidiat, nu este adepta fustelor mini, plăcându-i fustele și rochiile până la genunchi. Apreciază foarte mult pantofii cu tocuri cui, pe care îi consideră eleganți și feminini. Foarte dinamică (face sport), muncește mult, doarme puțin și câștigă foarte bine. De fiecare dată când apare la televizor eu îmi imaginez cum ar fi dacă aș fi eu în locul ei, înconjurată de vedete, privită și admirată de mii și sute de mii de telespectatori, având o mulțime de fani. Visul meu este de a ajunge o persoană la fel de cunoscută ca ea, cu o carieră de success. Din păcate eu nu m-am născut sub o stea la fel de norocoasă ca a ei. Îmi doresc să o pot întâlni personal și să îi pot spune că are ochii superbi și că undeva, cineva mic și neimportant va ține întotdeauna la ea.

(Dacă nu ați recunoscut încă persoana, căutați la pagina...)

Justin Capră - invitat de elevii liceului Grigore Tocilescu

S-a născut la 22 februarie 1933 în apropiere de Florești, Prahova, la câteva sute de metri distanță de locul în care s-a prăbușit Aurel Vlaicu. Locuința sa este formată din câteva camere modeste – pe strada Aurel Vlaicu din București. Aici a trăit, vreme de 42 de ani, alături de soția lui, de origine germană. Acest om este o persoană cu gândirea deschisă, înverșunat față de ipocrizia comunistă și de înregimentările de orice fel.

Printre invențiile sale se află și o cutie neagră, cu marginile ușor rotunjite, din care ies câteva fire. E un dispozitiv care reduce masa corpurilor, cea mai renumită invenție a lui Justin Capră. Această cutie neagră, care l-a determinat pe Henri Coandă să vină de urgență de la Paris ca să-l caute pe inventator, ascunde în ea unul din secretele antigravitației. Și tot ea marchează momentul în care Justin Capră a intrat în smârcurile anonimatului românesc.

Prima invenție a domnului Justin Capră a luat naștere pe când acesta avea vârsta de numai 5 ani. Din lipsă de jucării s-a apucat să își cioplească niște păpuși din lemnul unui prun ce fusese dărâmat de furtună. Pentru faptul că nu i-a plăcut să le vadă țepene, s-a apucat să găsească un mecanism prin care să le facă să prindă viață, lucru care l-a și reușit, prin intermediul unui sistem acționat de o manivelă, la rândul ei confecționată din lemn. Invențiile au continuat să apară, printre cele mai interesante numărându-se un motor care pornea la comanda vocală "Pornește!" și care se oprea la comanda "Oprește!", invenție cu care și-a uimit profesorii pe care-l avea în timpul liceului.

Pentru a vă crea o idee asupra realizărilor acestui om pot spune că are 77 de mașinării, una mai interesantă și mai uimitoare decât cealaltă. Între aceste 77 de invenții se numără 57 de prototipuri de automobile, dintre care 10 cu propulsie electrică, 13 motorete – 8 cu propulsie electrică, 7 aparate de zbor neconvenționale (se mândrește și astăzi cu un elicopter care încape într-un rucsac) plus câteva cercetări fundamentale.

Statul român nu l-a ajutat niciodată, nici un demnitar din vechiul regim nu și-a arătat interesul pentru invențiile sale. Guvernării de după '90 au procedat la fel: l-au ignorat. Președintele Constantinescu l-a primit la Cotroceni și i-a strâns mâna călduros, oferindu-i o diplomă. Miniștrii care s-au perindat pe la departamentele de cercetare ori ministerele de resort au avut mereu alte priorități. Un patron al unei firme din Bacău îl plătește cu două milioane de lei pe lună ca să introducă în fabricație un prototip de motoretă electrică complet silențioasă.

Justin Capră consideră că greșeala oamenilor este aceea că omul poate găsi răspunsuri în știință, lucru care, spune dumnealui este fundamental greșit. Fascinant la acest om mai este și ușurința cu care trece de la filozofie la știință, de la știință la religie. Dacă l-ați întreba cum de reușește acest lucru, v-ar spune că nu există decât o știință, aceea fiind esența (omul fiind cel care a despărțit esența în categorii). Pentru a susține acest lucru vine cu exemplul lui Iisus Hristos care nu și-a ales apostolii după rangul social, sau după studii. El pur și simplu a ales esența.

Justin Capră spune: "... Școala are și un mare păcat. Noi, oamenii, ne naștem cu niște calități primare pe care ni le pierdem odată cu școlarizarea. Copiii, femeile și animalele au un simț special, care nu trece prin rațiune, și pe care psihologii îl numesc intuiție. Asta se pierde în școală. Noi, bărbații, zicem că folosim rațiunea. Numai că rațiunea fără intuiție nu face doi bani. Din acest motiv avem prietene, amante, soții... Avem nevoie de acest adaos esențial pe care l-am pierdut: intuiția. Cât despre rațiune, e o catastrofă! Un copil, de numai câteva luni de viață, zâmbește la apropierea unui om bun și începe să plângă în prezența unui om rău. O plantă poate ajuta la depistarea unui criminal, prin reacții bio-electrice sau se usucă în prezența unui făcător de rele...". Justin Capră are o mulțime de observații proprii despre fenomene numai în aparență simple: "... Nicolae Iorga, cu toată infatuarea sa, a spus un lucru important: «Prostul, cu sau fără școală, e tot prost.» Albert Einstein a căzut la examenul de matematică, Pietro Mascagni a picat la examenul de admitere la conservator, Thomas Alva Edison n-a avut nevoie de școlarizare..., vedeți dumneavoastră?! Petre Țuțea observa: «Tuturor ne-au căzut mere în cap, dar numai Newton descoperă legea atracției universale». Și-a fost întrebare: «Cum?!» Și arătând cu degetul spre cer, a zis: «Am fost inspirat!» Inspirația nu vine de la noi. E sau nu e!»

Vizita acestui inventator în Liceul Grigore Tocilescu a avut loc pe data de 9 octombrie, la invitația colectivului acestui liceu. Elevii au ascultat cu atenție discursul, concepțiile și părerile domnului Capră asupra anumitor lucruri esențiale în viață și despre viață. După care aceștia au început să pună întrebări de tot felul, începând cu sensul vieții, relativitatea lui Einstein și terminând cu scopul pentru care dumnealui inventează sau de când s-a apucat de inventică, și de ce.

Văzându-l pe acest om, am realizat că nu există diferențe între filozofie și știință, și că viața nu se rezumă doar la universul material ci merge mult mai departe.

Discuția a durat aproximativ 2 ore și s-a încheiat cu promisiunea invitatului că o să mai vină la invitația elevilor.

Autor : Marinescu Alexandru

Întâlnire de gradul 3 - „Asociația Tinerilor Întreprinzători”

“Talna fundamentală a tinereții nu stă în puterea de a înfrunta orice, ci în puterea credinței că poți înfrunta orice .”

Dacă ar fi să ne prezentăm oficial, am spune că formăm o organizație independentă, nonguvernamentală, apolitică, cu personalitate juridică și patrimoniu propriu, delimitat de cel al persoanelor fizice a membrilor săi.

Dar cum trăim printre voi, cum vă știm visele și aspirațiile în limita granițelor impuse, cum facem și noi parte dintre adolescenții sec. XXI, ne place să ne numim **“Asociația Tinerilor Întreprinzători”**. Până acum e simplu, nu? Ne încadrăm strict în tipar, și probabil veți spune că suntem alți elevi voluntari, deschiși noilor perspective, care încearcă în 4 ani de liceu să facă ce nu au reusit alte generații. Nu contest acest lucru! Din contră, îmi recunosc voluntariatul, dorința de a schimba lucrurile și de a îmbunătăți statutul nostru, al tuturor. Până la urmă, toți vrem asta! Facem, mai mult sau mai puțin, parte din aceeași generație.

Hotărârea noastră fiind luată, ne-am adunat la sfârșitul lunii mai și, sub conducerea d-nei Samoilă Mendi, d-nei Mihăilă Liliana și d-lui Bădicioiu Laurențiu, ne-am înființat ca asociație, cu acte în regulă și cu statut juridic! Primii pași fiind făcuți, ne-am stabilit niște scopuri, la îndeplinirea cărora am și trecut. Astfel, am hotărât că ne vom ocupa de:

- susținerea materială și morală a copiilor supradotați;
- cooperarea interculturală cu minoritățile: organizare de expoziții, seminarii, simpozioane privind cultura și tradiția minorităților;
- organizarea activităților cu scop educativ și de cunoaștere a drepturilor omului, în special ale adolescenților;
- organizarea de activități pentru protecția mediului, pentru promovarea obiectivelor turistice din țară, pregătirea de asistenți voluntari pentru desfășurarea acțiunilor ecologice, acțiunilor de colectare și valorificare a deșeurilor;
- organizarea de activități în vederea dezvoltării culturii, organizarea de schimb de experiență cu asociații și organizații din țară și din străinătate;
- cunoașterea problematicei adolescenților în condițiile actuale în scopul găsirii unor soluții privind prevenirea și combaterea comportamentelor antisociale ale acestora.

Asociația noastră numără 40 de membri, și suntem grupați în 8 comisii pe domenii specializate, și anume:

- Comisia de Asistență Socială a Categoriilor Defavorizate și de identificare și Promovare a tinerilor supradotați;
- Comisia pentru Protecția Mediului și Amenajare a Spațiilor de Agrement;
- Comisia pentru Învățământ și Cultură;
- Comisia pentru Sănătate și Sport;
- Comisia pentru Loisirs;
- Comisia de Disciplină;
- Comisia de Mediatizare și Relații cu Publicul.

Ca orice asociație care se respectă, avem un președinte, Marinescu Alexandru, un vicepreședinte, Gavrilă Nicoleta, un secretar, Mihalcea George, și, după cum era de așteptat, un purtător de cuvânt, Tița Valentin.

Cum actele sunt întocmite, statutul juridic este gata iar contul bancar este în curs de deschidere, sperăm că vă veți susține asociația! Avem nevoie de încurajările voastre... Noi suntem deschiși sugestiilor și așteptăm propuneri din partea tuturor. Sperăm că nu vă vom dezamăgi!

Besliu Andra-XC

TRIADA TĂCERII... DE AUR

Așezați la masa tăcerii, cei trei vorbesc continuu acestui neam prin geniul, intuiția și înălțimea spiritului lor. E atât de greu să scrii despre ei...

Cum să cuprinzi necuprinsul?

Mă întreb adeseori cum a putut acest popor nenorocit de istorie să nască asemenea oameni. Naștere grea, surprinzătoare. Eminescu a răsărit dintr-o firavă tradiție literară. Brâncuși a țâșnit spre modernism din adâncul folclorului românesc. Caragiale din seva mahalalei, nu născut din ci trăit în spuma berăriei.

România, contemporanii (de fapt oficialitățile) nu i-au iubit, ultimii doi lepădându-se chiar de țară. Caragiale la Berlin. Brâncuși la Paris. Doar Eminescu a rămas și s-a luptat sublim cu mentalitatea orientală în articolele din "Timpul". Sublim dar inutil.

Eminescu, Brâncuși, Caragiale - trăitori în țara unde Fanarul și Stambulul au săpat adânc în mentalul colectiv. Contemporanii fie i-au respins, fie i-au atacat, fie i-au ignorat. Trist...

2002 a fost anul Caragiale - 150 de ani de la naștere și 90 de la moarte. Academia, Universitatea, structurile școlare la toate nivelurile, mass-media au organizat simpozioane, dezbateri, concursuri pe tema Caragiale. Autorul se reîntoarce acolo de unde nu a plecat niciodată: în societatea românească, mai generoasă decât oricând în personaje ideale pentru tragicele lui comedii. Bășcălia, berăria, birocrăția au rămas principalele ocupații ale românului. Ne aflăm tot aici, la porțile Orientului, unde totul este luat în glumă. Prostul gust, snobismul, cosmopolitismul, servilismul (gen Pristândă) sunt încă trăsături dominante în comportamentul românilor. De la fanarioți la NATO...

Mi-i imaginez pe cei trei - Eminescu, Brâncuși, Caragiale stând la aceeași masă - a tăcerii. Fără bere. Se privesc. Liniștea este desăvârșită. Asurzitoare. Deasupra lor crește cerul românesc al ființei. Un albastru infinit oglindit într-o coloană. Deopotrivă a cerului și pământului. Asemeni lor, cei trei - Eminescu, Brâncuși, Caragiale. Deopotrivă ai cerului și pământului românesc.

Oferta de școlarizare

Liceul Teoretic „Grigore Tocilescu”

Zi

Filiera teoretică:

Profil real

Specializarea

1. **matematică informatică** / 2 clase, 30 elevi
2. **filologie** / 1 clasă, 30 elevi
3. **științe sociale** / 1 clasă, 30 elevi.

Seral

Filieră teoretică:

Profil real

Specializarea: **Științele naturii** / 1 clasă, 30 elevi

Primar

Clasa I 30 elevi

Clasa a V-a, 30 elevi, intensiv